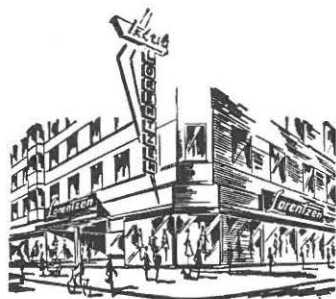

58. årg.

JUL i THY

1988

AMTETS STØRSTE
specialmagasin
i dametøj

Thisted
Tlf. 07 92 28 33

Lorentzen

Vi ses i Thisted
og mødes i

Kvickly

Tlf. 07 92 24 33

bygge marked

Chr Sørensens Tømmerhandel as

Tigervej 15 . Thisted . Telefon *07 92 33 11

Deres håndværker

Alle former for

REPARATIONER

i tømmer- og snedkerarbejde

Hermans Snedkeri

Nr. Allé . Thisted
Tlf. 07 92 12 04

JUL I THY

1988

58. ÅRGANG

UDGIVET AF ERIK A. LAURIDSEN OG JØRGEN MILTERSEN, THISTED

Forhandles uden for Thy, Han Herred og Mors af
Danske boghandleres Kommissionsanstalt, Siljengade 6-8, 2300 København S.

JUL I THY

58. ÅRGANG

Redigeret af Jørgen Miltersen, Hanstholmvej 185, 7700 Thisted

Indholdsfortegnelse

<i>Min barndoms gade</i> Af Henning Skov.....	3
<i>De gamle salmebøger fortæller</i> Af Olaf Nørgaard.....	9
<i>Brofesten 1939</i> Af Wolf Møller.....	13
<i>Hvad er der blevet af Sylvia?</i> Af Egon Bertelsen	20
<i>Romantiske breve fra 1911</i> Samlet af Inger-Dorte Kastberg Høy-Hansen	22
<i>Den sidste aften i året</i> Af Niels S. Søe.....	29
<i>Fra det gamle album</i>	33
<i>Fra det nye album</i>	57
<i>Til redaktionen af Jul i Thy</i>	69
<i>Annoncer</i>	70

Forsidemotiv:

Parti fra havnen i Thisted med bl.a. KFUM-spejdernes kystbåd »Niels Juel«, efter et maleri, Poul Bahnsen, Aalborgvej 51, Bjerget, har udført til »Jul i Thy«.

Fotos:

Tage Jensen, Klaus Madsen med flere.

Eftertryk uden aftale ikke tilladt.

Thisted Bogtrykkeri

ISBN 87 85131 17 2

Min barndoms gade

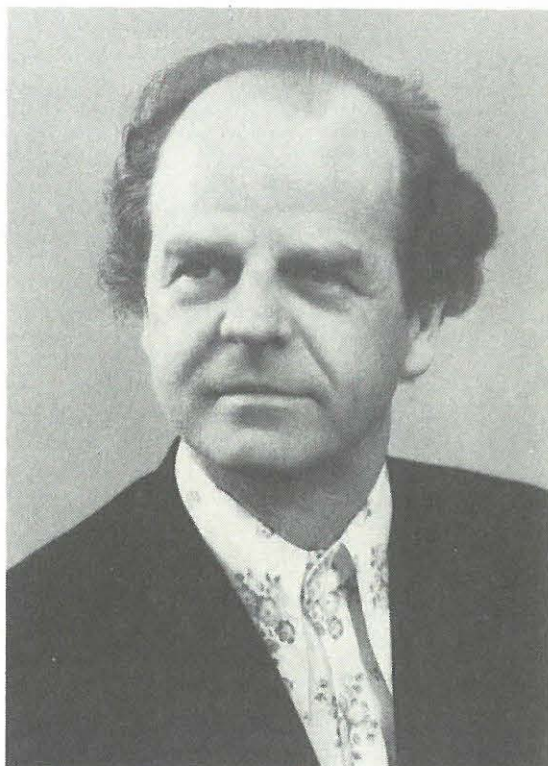
Af Henning Skov, Viborg

Jeg blev født den 24. april 1925 på adressen Skovgade nr. 8, første sal, i Thisted. Ifølge fødselsprotokollen var det nøjagtige tidspunkt klokken otte morgen. Mine forældre havde imøde-set min forventede ankomst med sindsro, da jordemoderen boede i stuen lige nedenunder. Hun hed Inger Marie Nissen og var gift med snedker Nis Nissen, der stammede fra Bregninge på Ærø. I sine helt unge dage havde han været ansat som karetmager på General Motors i Cleveland, USA. De traf iøvrigt hinanden i USA, hvor også hun opholdt sig en tid. Da hun skulle hjem på jordemoderskole, fulgte Nissen efter, og de blev gift den 30. juli 1911 i Tilsted Kirke. Inger Marie Nissen var født Mortensen og stammede fra Vesløs.

*

Min far hed Niels Skov. Han var lærer på Vestre Skole, også kaldet Borgerskolen, fra 1912 indtil sin død i 1938 og i samme tidsrum organist i Tilsted Kirke. Lejlighedsvis afløste han organist Aksel Munk i Thisted Kirke, ligesom han virkede som kordirigent. Min far var desuden lærer ved handelsskolen og medlem af menighedsrådet.

En smøge førte fra gaden ind til gården i nr. 8, hvor Nissen havde sit værksted og et dueslag, der myldrede af liv. Jeg tror, det var hans bestand af duer, der blev spiren til min senere interesse for fugle. Nissens havde to sønner, Svenning og Peter. Svenning emigrerede senere til USA og var

Henning Skov.

amerikansk soldat i anden verdenskrig, medens Peter blev læge.

*

Jeg var ofte på besøg hos snedker Nissen i værkstedet, og jeg husker tydeligt en ganske

Mine forældre: Lærer Niels Skov, født 17. november 1888 i Bjørnsholm sogn, og Cæcilie Gregersen, født 3. august 1892 i Lild sogn.
(Foto: A. Scharling).

Her ses jeg sammen med min søster Gerda Skov, der blev født 14. marts 1917 i Thisted. Billedet er taget i julen 1928.
(Foto: A. Scharling).

bestemt begivenhed, der gjorde et stærkt indtryk på mig. Nissen fortalte mig en lørdag eftermiddag, at de skulle have duesteg til middag om søndagen. Jeg blev lidt underlig tilmode ved den bemærkning og besluttede mig til at holde øje med duerne. Tidlig næste morgen var jeg nede i gården, og det varede ikke længe, før sønnen Peter dukkede op med en luftbøsse og skød fire duer, medens de sad på slaget og pudsede fjerene. Jeg blev meget rystet over at se duerne, der bogstavelig talt faldt døde ned omkring mig.

I nr. 6. – i retning mod Lille Torv – boede sadelmager Laurits Christensen, der i daglig tale aldrig blev kaldt andet en sadelmageren, og drejede det sig om hans kone, hed hun slet og ret fru sadelmager.

Sadelmageren havde et værksted ud til gaden, og her var han travlt beskæftiget med bl.a. reparation af seletøj til heste samtidig med, at han holdt et vågent øje med, hvad der rørte sig uden for. I ledige stunder yndede han at sidde på trappestenen til sit hus og sludre med gadens beboere, og han var særdeles kendt for sine lune bemærkninger. Der boede i Nørregade en bogbinder, der hed Carl Andreas Munch. Han havde for vane at gå med hovedet bøjet noget bagover og med sammenknebnede øjne. Da han en dag kom forbi sadelmageren, der sad på trappestenen, sagde denne til ham: »Sig mig engang, Munch, er dine duer fløvn væk«.

Sadelmager Christensens havde børnene Harriet, Jacob, Ellen Margrete og Agnes Hanne Marie.

*

I nr. 4 boede gadens mest markante personlighed, slagtermester Valdemar Schütt, der var plaget af gigt og færdedes med stok. En port førte fra gaden ind til ejendommens gård, og her havde slagter Schütt som han kaldtes i daglig tale, et lokale, hvor han ekspederede sine mange indenbys kunder. I gården havde han desuden en stald med en hvid hest, der blev kaldt Bolette, og med den spændt for en fjedervogn kørte Schütt landture og solgte sine varer.

I forgrunden til højre ses nr. 8 med opgangen til vor lejlighed. Det åbne vindue er en af Nissens stuer.

(Foto: Hugo Matthiessen).

I 1928 købte slagter Schütt en bil med kaleche af mærket Ford T, og han måtte derfor bestå en køreprøve. På den tid var gasværksbestyrer Robert Meibom motorsagkyndig i Thisted, og den dag, prøven skulle aflægges, gav han Schütt besked på at køre en tur op ad Vestergade. Uheldigvis stødte det ene forhjul mod fortovskanten et stykke oppe i gaden, men Schütt klarede situationen ved at trække en stor cigar op af inderlommen, idet han sagde:

»Du ryger vel cigarer, Meibom«? Og så var kørekortet i hus.

Jeg besøgte ofte slagter Schütt, især om eftermiddagen, når han sad og hvilede sig på sin sofa efter dagens slid. Han fortalte mig en masse historier, og da han mærkede min spirende interesse for fugle, sang han tit et vers, han selv havde lavet. Det begyndte med linien: »Fuglen sit øje lukker, drømmer om puddersukker«.

I min meget unge alder kunne jeg levende forestille mig, at fugle drømte om sukker.

*

Slagter Schütt var ivrig lystfisker og fortalte mig ofte om de store gedder, der fandtes ude i Villerslev Mose. De var så gamle, at de havde mos i panden. Han må have mærket en vis interesse fra min side, for en dag blev jeg inviteret på fisketur med familien Schütt. Vi startede en søndag formiddag i smukt vejr. Foran i bilen sad hr. og fru Schütt, i bagsædet sad jeg sammen med sønnen Kaj og datteren Ada. En anden søn, der hed Peter, var – såvidt jeg husker – ikke med på turen. Schütt var i højt humør og gav nogle ordentlige trut i hornet, da vi rullede ud gennem porten. Kalechen var slået ned, fiskestængerne ragede langt agterud, og kursen blev sat mod Villerslev. Her spiste vi først frokost, og så startede fiskeriet. Da jeg sidst på

Den øverste del af gaden. Jeg har fået oplyst, at der i huset til venstre, som var nr. 22, boede en former Søren Peter Jeppesen, der arbejdede på fabrikken Thy på Kastet. (Foto: Aage Pedersen).

eftermiddagen stod og betragtede dagens fangst af gedder, blev jeg skuffet over at se, at der ikke var nogen af de omtalte store med mos i panden. Slagter Schütt gættede mine følelser. Han lagde en hånd på min skulder og sagde:

»Du skal ikke være ked af det, Henning, vi fanger nok en af de store en anden dag«.

Og så tøffede vi tilbage til Thisted, men jeg kan ikke mindes, at jeg senere kom med på fisketur, jeg er nok blevet optaget af andre ting.

*

Oppe ad gaden i nr. 10 boede en mand, vi kaldte »gamle Andersen«. Hver dag kort før mørkets

frembrud kom han ud på sin trappesten, vendte en stund sit furede ansigt op mod himlen og udtalte derefter sin mening om, hvordan vejret kunne forventes at blive i den nærmeste fremtid. Særlig om vinteren var gadens børn interesserede i hans forudsigelser, og vi jublede, når han spæede, at der var sne i vente. Det var nemlig en meget yndet sport at kælke nedad gaden og dreje skarpt til venstre ad Bisgaardsgade. Der var kun ringe trafik i gaden dengang. Det eneste, der kunne holde os tilbage, var tilsynekomsten af en politibetjent.

Af beboerne længere oppe i gaden husker jeg en væver, der hed Poul Christensen. Han boede i nr. 12 og havde en søn ved navn Landry. I samme

ejendom – og med værksted i gården – boede en snedker Pedersen, som også havde en rulleforretning. Han var medlem af brandvæsenet og fører af Thistedes første automobilsprøjte, der blev anskaffet i 1924. Som sådan deltog han engang i slukningen af en brand i tagetagen på Thisted Realskole.

*

I nr. 16 var der en skotøjsforretning, hvis indehaver hed Markus Overgaard. Han boede oven over forretningen, der bar navnet skotøjsforretningen Grube, og her handlede alle gadens beboere, når der skulle købes nyt fodtøj.

I nr. 20 boede amtslæge Aage Maltesen, der var amtslæge i Thisted i tidsrummet 1926-37.

Hans lægekollega, overlæge Geert Espersen, der stammede fra Skive-egnen, boede i nr. 26. Han var overlæge ved Thistedes Amts og Bys Sygehus, som det hed dengang, fra oktober 1916. Han færdedes daglig til fods i gaden på vej til og fra sit arbejde på

sygehuset, og det skete ret ofte, at han kom hen til mig, når jeg sad på trappestenen til vort hus, tog mig i hånden, og så gik vi en lille tur sammen.

I tilslutning til beskrivelsen af, hvem der boede i de forskellige huse, skal det bemærkes, at husene med lige numre var beliggende i gadens nordlige side.

På den modsatte side af gaden, over for slagter Schütt og sadelmageren, havde læderhandler Thorvald Agerholm bolig og forretning. Han havde fire sønner, der hed Christian, Erik, Tage og Arne. Af dem husker jeg kun Christian, fordi vi var næsten jævnaldrende. Han bor i øvrigt i USA i dag.

På hjørnet af Rådhusstræde og Skovgade lå et mindre mejeri med tilhørende udsalg, hvis indehaver hed Johannes Rix. Han havde børnene Ruth og Børge.

I øvrigt husker jeg kun – på den side af gaden – snedker Vilhelm Fuglsang, der havde bolig og

Til venstre ses indgangen til mejeriudsalget, ejet af Johannes Rix. I forgrunden til højre nr. 10, »gamle Andersens« hus, der blev fjernet i 1935. Samme år byggede læderhandler Thorvald Agerholm et nyt hus på grunden med forretning og privatbolig.

(Foto: Aage Pedersen).

Drengene i gaden fremstillede selv drager af papir og snor med træskelet. Til venstre mig selv, i midten Ove Fuglsang og til højre Christian Agerholm. Fotografen ukendt.

værksted i nr. 15. Han var en stilfærdig mand og havde bl.a. en rødhåret søn ved navn Ove.

Som det fremgår, har jeg kun skrevet om mændene i gaden. Deres koner var hjemmegående, de levede næsten i skyggen af deres mænd og passede stilfærdigt hjem og opvoksende børn.

*

Plantagen Christiansgave, der stødte op til den anden side af gaden, hvor jeg boede, havde som plantør en mand ved navn Niels Christensen Østergaard. Han gik ofte gennem gaden med lange skridt og hænderne på ryggen med blikket rettet mod jorden, som om han søgte efter noget, han havde tabt. I virkeligheden var han nok træt af synet af os drenge, der var ham en evig kilde til irritation. Egentlig var han vist en rolig mand, men han blev meget ophidset, når vi drillede ham.

Det skete f.eks. ved, at vi gik ind på den store plæne lige indenfor Skovgade, gerne nær skiltet, der højtideligt forkyndte: »Græsset maa ikke betrædes«. Eller vi klatrede i træerne eller færdedes mellem disse, begge dele var forbudt. Østergaard blev meget ophidset, når sådanne forsyndelser fandt sted, og styrtede i fuldt firspring efter den

eller de formastelige. Men selv om Østergaard kunne blive meget vred på os drenge, bar han aldrig nag, og hvis man mødte ham en dag eller to efter en begået forseelse, lod han som ingenting.

*

I 1930 deltog min far i et sløjdkursus for lærere i Vordingborg og fremstillede herunder en radio. Jeg husker endnu tydeligt den dag, den ankom til vort hjem i en stor trækasse. Til radioen hørte en hovedtelefon, og min otte år ældre søster, Gerda, sad ofte med den på hovedet og lyttede til dansemusik, medens hun læste lektier!

I 1932 begyndte jeg skolegangen på Vestre Skole. Jeg havde ikke min far som lærer, men så ham hver morgen, når alle klasserne var samlet til morgensang. Han akkompagnerede da på violin.

Hjemme øvede min far sig på et harmonium i forbindelse med organistgeringen, og organist Aksel Munk var en hyppig og velset gæst hos os. Jeg kaldte ham »gnist Munk«, indtil jeg lærte at tale rigtigt.

*

I 1933 flyttede vi til et nyopført hus på Fayes Allé, der dengang var en privat grusvej. Ud over vort nye hus, som havde nr. 6, lå der kun to andre og ældre huse på vejen, nemlig nr. 11 og nr. 17. Jeg sad en dag på et flyttelæs og så min barndoms brolagte gade langsomt forsvinde for mit blik. Og jeg tænkte på dem, jeg nu måtte forlade: slagter Schütt, sadelmageren, snedker Nissen og hans duer, plantør Østergaard og mine kammerater. Et nyt afsnit af min drengetilværelse var begyndt.

*

En smuk augustdag i 1988 besøgte jeg atter gaden, gik op ad den kendte, stejle trappe i nr. 8 og ringede på. Lejlighedens nuværende beboer lukkede op og lod mig straks komme inden for, da jeg fortalte om årsagen til mit besøg.

Og dér var de så igen, de små stuer. Det var næsten ligesom dengang – men også kun næsten. Og da jeg fra køkkenvinduet så ned i gården, var der ingen duer.

De gamle salmebøger fortæller

Af Olaf Nørgaard, Holstebro

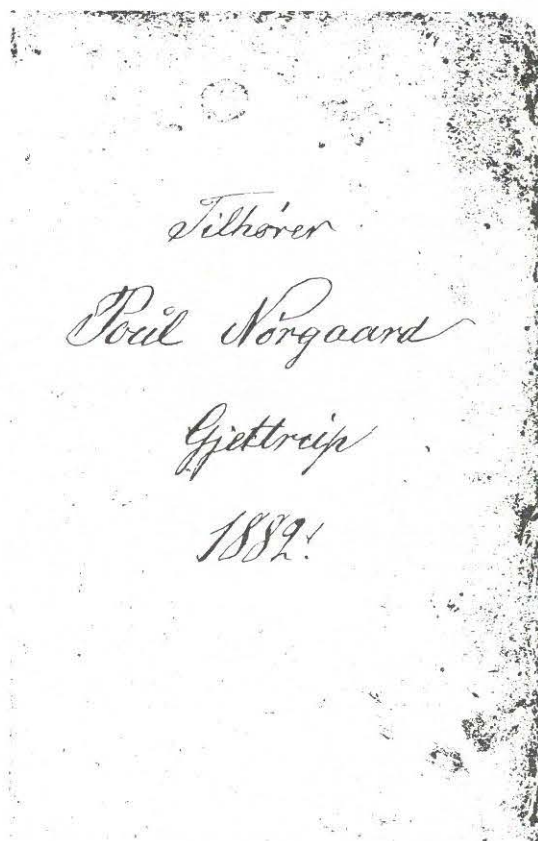
I en skuffe i chatollet ligger der tre gamle salmebøger. Alle stærkt medtaget af tidens tand, indbindingen er væk, papiret er gulnet og mørt, og på de to ældste mangler der flere af de første og sidste blade.

Det er de salmebøger, vore oldeforældre og tip-oldeforældre havde med, når de gik i kirke, og vi vil høre, hvad disse gamle bøger kan fortælle om den tids julesalmer.

Den ældste af bøgerne er »Evangelisk-kristelig Psalmebog«, der blev brugt ved gudstjenester i tiden 1799-1855. Den er inddelt i afsnit som vor tids salmebøger, og vi opsøger den del, der har overskriften »Jesu Fødsel«. Det er et ganske lille afsnit med kun otte salmer. Nr. 141 er det bekendte vers »Min sjæl er frelst fra synd og død«, der har været med i alle senere salmebøger. Ingen af de andre salmer er kendt af nutiden, og indholdet har meget lidt at gøre med begivenhederne julenat.

*

Den anden salmebog fra det gamle chatol er »Den forordnede Kirke-Psalme-bog, med hosføyede Col-lector, Epistler og Evangelier, og Jesu Christi Lidelses Historie«. Denne salmebog er trykt 1833, men det oplyses på titelbladet, at den er »nøyagtig aftrykt efter udgaven af 1778«. Af denne bog er

Signatur på et af de første blade i »Roskilde Konvents Psalmebog«.

5. Jesu Fødsel.

Met. Jesus er vort Haab, vor Trost.

V e x e l s a n g .

Chor.

136 See! han kommer, Jesus Christ!
 Alles Kneæ for ham sig bøie! Sandheds
 Lærer, Jesus Christ, Sendt os fra den Ewig-
 hedsie. O tilbeder Mennesker! Lys og Liv
 hos Jesum er.

Menighed.

2. Til os kommer han, Guds Søn,
 Syndeskyllden at udslutte; Og med Adams
 faldne Kion Naadepagten at oprette. Os
 til Held er Jesus fød, Os til Held er Jesus
 død.

Chor og Menighed.

3. Kom du, Verdens Konge! kom, Sand-
 heds Lærer, Saliggjører! Jorden er din
 Eiendom; Dig vor Priis og Tak tilhører.
 I dit Navn skal bøie sig Hvert et Kneæ paa
 Jorderig!

Met. Kommer til mig, sagde Guds Søn.

137. Tak, Jesu, Frelser, at du kom! Vi
 møde i din Helligdom Med Andagt og
 med Glæde. O! giv, at dig til Velbe-
 hag Vi helligholde denne Dag, Og værdis-
 gen tilbede!

2. Ved

2. Ved dig kom Lys og Salighed, Til
 os Fortabte steg du ned, Med Gud os at
 forløse. Ved dig os Himlen aabnet er.
 O! eengang vi dig stue der Paa Herlighe-
 dens Trone!

3. Da synge vi i Engle-Chor: O Jesu,
 Frelser! du er stor! Du var, du er, og
 bliver. Og Himles Himle svare da:
 Halleluja! Halleluja! Han var, han er, han
 bliver.

Met. Guds Godhed ville vi prise.

138. O Jesu vor Forsøner! Som kom til
 Jorderig, Med høie Jubeltoner Vi glade
 prise dig! O store Kierlighed! Hvert Kneæ
 for dig sig bøie; Fra Tronen i det Høie
 Steg du til Støvet ned.

2. Gaaer ud i Verdens Riger, I Fre-
 dens Sendebud! Til Alle, Alle sigt:
 Hvad os er steet af Gud. Os er I
 Frelser fød; Nu ingen bør forsage, Nu
 vender Fred tilbage, Guds Fred, i-Liv
 og Død.

3. O Glæde uden Lige! O store Fredens
 Bud! I Herlighedens Rige Lovsinges Jor-
 dens Gud. Og Himlens Salighed Udbræ-
 des over Jorden: Ja herliggiort blev Jor-
 den, Da Jesus kom herved.

4. O vær til os velkommen, Du Herrens
 Salvede! Du oplod Helligdommen, Da
 du blev Menneske. Du den oplod for hver,
 Som

Hellig Aand, Det ønske vi, baade kvinde og mand; Og sig af hjertet: Amen.

Eller:

Lad andre hen i trældom gaae.

Siunges som:

Maria hun er en jomfrue.

Lad andre hen i trældom gaae, Med loven sig bemøde, Som en har fanget smag oppaa Den friheds himmel-grøde, Som vi ved Jesu dyre død Og pine nød, Hvorfor han maatte bløde.

2. Lad Hagar med sin børneskof Tillig trældom være, Wi aldrig kan suldtakke nok, Og give Herren ære, Som ved sin Søn bort fra os tog Det lovens aag, Som vi en kunne bære.

3. Din kirke og Jerusalem, Din sande skof paa jorden, Som har i himmelen sit hjem, Hvor den er tegnet vorden, Den følger Jesum i sit ord, Og der ved groer, Befriet fra lovens torden.

4. Smidlertid Guds kirke maae Saalmodeligen lide, At hine skofte fiender faae, Og hendes lemmer slide Med hug og slag, med sværd og dolf, Ved onde folk, som mod Guds ære stride.

5. Den tid skal komme, naar hun skal Med friheds krone gange, Og udi himlens glædesal En evig fryd erlange, Naar at pantroens Ismael Og lovens træl Skal blive dødsens fange.

Til Beslutning:

Gladelig ville vi halleluja

siunge, Med kiærlighedens begiering, Vort haab og hjerte til Guld skal springe For hans hellige naade og miskund, Som haver forløst os af al vor synd, Til salighed og evig trost Er han os alle oprunden.

2. Alting, som lever paa jorden, skal Guld ære, Rundtlig hans naade kundgiøre, Naade, liv og styrke, og dertil kraft, I Christo have vi maagt, Helvede død og dævelens vold Haver han fordærvet for vor skyld, Vitakke dig, O! Herren.

3. Guld tilfiger alle dem sin naade, Som sig paa hannem forlade, At give trost mod synden, af sit gode Er han dem bistandig i alle maade Foruden al sviig og argelisk, Som hans ord forkynde vist, Dig fred over os, O! Herren.

4. Gud være lov og evig ære, Dertil Guld hans Søn vor Herren, Saa og den værdige Hellig Aand, Som christne gjør altid bistand, Fra evighed og til evighed Haver været og blive skal, Altid foruden ende.

Marix Bebudelses Dag.

Sønmesse, for Prædiken: Vi Christum love hver og een.

Siunges som:

Kom Guld Skaber, O Helt. Vi Christum love hver og een, Guds Søn udaf en jomfrue reen, Saa vidt som himlens bue gaar, Fra soel gaar ned, til den opstaaer.

2 Den som i verden alt har skabt, Paatog vort kiød, som var

var fortabt, Han kiødet kunde frie ved kiød, Og skabning sin fra evig død.

3. Det jomfrue-liv det opfyldt blev Ved Herren Aand, som verket drev: Den jomfrue, som det Foster bar, Forstod en selv hvordan det var.

4. Det tydste jomfrue-liv og blod Det blev med hast Guds tempel god, Enddog hun vidste en af mand, Blev svanger ved Guds ord og Aand.

5. Den jomfrue ham til verden bar, Som Gabriel forkyndt det har: Johannes sprang mod ham med lyst, Der han laae under moders bryst.

6. Hans seng den var de bare staa, Hvorpaa han ned i krybben laae, Med ringe melk han fødtes der, Som spiser alle een og hver.

7. Den engle-stare glædes brat, Og sang Guds lov om Juule-pat, De hyrderne den tidend' bed, At sielens hyrde nu var fød.

8. Guld Fader være ær' og pris! Hans kiære Søn desliger viis! Den Hellig Aand dertil ogsaa Skal nu og evig ære faae. Naar Præsten gaar paa Prædikstolen.

De to første Vers af: O Jesu Christ, ic. p. 47. Til Beslutning: Vær glad du hellige p. 31.

Aftenfang, til Indgang:

Nu kom her bud fra

Siunges som:

Maria hun er en jomfrue.

Nu kom her bud fra engles chor, At Guld vil nedersige, Hans Søn, som i det høye boer, Og eyer verdens rigge, Vil tage sig vort kiød oppaa, Og manddom faae, Det nyt er uden lige.

2. Maria nu et budskab faaer Fra Guld, som engle byder, Og i sit ærende formaar At de hans bud adlyder! Den Guld vel vndte jomfrue-siel Ved Gabriel Guds huld og hilfen nyder.

3. Kiøsaligste blandt kvinder, Han, Guld vil dig høyt benaade; Thi Guds eenbaarne evig Søn Som alting har at raade, Ild dit lives jomfrue-sal Iudfanges skal Til alle slægters baade.

4. Guds kraft dig overfløge skal, Dit liv en Søn skal være, Med guddoms silde uden tal Han og dit kiød skal ære! Ja Jesu er hans søde navn, Som i din favn Skal født og fostret være.

5. Han er Guds Søn saa stor og stærk, Og sathan skal befrige, Guds engle i det underverk Beglære ind at fige! Ved ham skal Jacobs huns besnaae; Thi han skal faae Et evigt kongerige.

6. Saa har da Guld sit folk besagt, Og jomfrue-liøet giesket, Hvorved vor glæde er foregt, Og alt vort haab besæstet, At han for os betaler af Den skyld og straf, Hvormed vi alle rested'.

7. Det jomfrue-liv velsignet er Med livens reene drue, Guds Søn hun under hjertet bar,

kun bevaret siderne 73-120, og det er netop siderne med julesalmer, der mangler. Heldigvis har det været muligt at låne et komplet eksemplar fra Det kongelige Bibliotek, og biblioteket oplyser, at den nævnte udgave fra 1778 er en udgave af Kingos salmebog fra 1699.

Denne salmebog er inddelt efter kirkeåret, og vi finder ved gudstjenesten juledag salmen »Fra himmelen høyt kommer vi nu her«. Det er en oversættelse af Martin Luthers bekendte julesalme, men ikke i den form, vi kender nu. Første linie lyder nu: »Fra himlen højt kom budskab her« og der er kun ti vers. Oversættelsen fra 1778 havde 15.

Ved samme gudstjeneste har man sunget »Et barn er født i Bethlehem«, men også denne salme afviger meget fra den, vi synger nutildags. Forklaringen er, at det drejer sig om en oversættelse af en gammel latinsk hymne. Den nu brugte oversættelse skyldes Grundtvig, forfatteren til den førstnævnte oversættelse er ukendt.

Ved gudstjenesten 2. juledag brugtes salmen »Fra himmelen kom den Engle-skar«. Det er en gendigtning af en salme af Martin Luther, og den findes endnu i vore salmebøger. Første linie lyder nu »Fra himlen kom en engel klar«. Under 2. juledag finder vi salmen »Søde Jesus, julefyrste« og under 3. juledag finder vi »Lovet være du, Jesus Krist«.

I Kingos salmebog er disse 5 julesalmer de eneste, der er kendt og almindelig brugt i vor tid.

*

Den sidste af de tre gamle salmebøger er »Roskilde konvents Psalmebog«, der med sine to tillæg var i brug 1855-1899. Her møder vi for første gang de kendte og brugte julesalmer.

Det kimer nu til julefest.
Mit hjerte altid vanker.
Velkommen igen Guds engle små.
Dejlig er den himmel blå.
Den yndigste rose er funden.
Julen har englelyd.
Glade jul, dejlige jul.
Her kommer Jesus dine små.
Julen har bragt velsignet bud.

Her finder vi også »Dejlig er jorden«, men denne salme er her anbragt i afsnittet »Kjærlighed til Gud og Næsten«. I tillægget fra 1873 finder vi »Kimer I klokker«.

I 1899 blev »Roskilde Konvents Psalmebog« erstattet af »Salmebog for Kirke og Hjem«, der igen i 1953 blev afløst af »Den danske Salmebog«. I den første af disse finder vi igen næsten alle de af nutiden kendte og elskede julesalmer. Nogle få er dog først kommet med i 1953.

Nu vil vi sjunge og være glad.
Julebudet til dem, der bygge.
En rose så jeg skyde.

Den første af disse er fra reformationstiden, den anden fra 1881 og den tredie fra 1920.

Af de 36 julesalmer, der findes i »Den danske Salmebog« er disse to de eneste, der er digtet efter 1855. At hovedparten er digtet før dette år betyder dog ikke, at de har været i brug i kirken.

Indtil 1855 var »Evangelisk-kristelig Psalmebog« autoriseret til brug ved gudstjenesten, og der kunne i almindelighed kun synges de salmer, der fandtes i denne. Først ved autorisationen af »Roskilde Konvents Salmebog« i 1855 blev der mulighed for at synges julesalmer ved julens gudstjenester.

Brofesten 1939

Af Wolf Møller, Randers

I foråret 1939 tog jeg første del af lærereksamen på seminariet i Haderslev. Straks derefter blev jeg ringet op fra Thisted af Spjæt, min gamle ven.

Han ville vide, hvornår jeg var hjemme i Thisted. Jeg kviede mig lidt. Egentlig havde jeg tænkt mig at »strefje« en smule, men det ville Spjæt ikke høre tale om. »Se nu bare at komme hjem i en fart — her er arbejde at gøre — vi skal lave noget til brofesten«.

I adskillige år havde Spjæt og jeg delt både ondt og godt, og selvom hans påfund til tider var temmelig tossede, så var de ikke kedelige. Altså begav jeg mig straks på vej nordpå — på tommelfingeren naturligvis.

*

På vejen funderede jeg noget over dette her med brofest. Det vidste jeg en del om. Året før havde hele Thy stået på den anden ende ved Oddesundbroens indvielse med kongebesøg, rytteroptog i kostumer, fyrværkeri og den kongelige livgarde. En dundrende fest i strålende vejr, som Spjæt og jeg naturligvis havde nydt til sidste sekund. Højdepunktet for mig var vel nok radiotransmissionen fra Torvet, hvor fra rådhusets balkon Jens Søe fra Boddum havde oplæst sit digt »Vi sejer tak for æ brow«. Jeg sad i Jernbanegade for åbne vinduer og hørte ham tale fra torvet, og med det andet øre hørte jeg på radioen, som aldeles fejlfrit gengav hans snak.

At man kunne sende fra Kalundborg-Køben-

havn, så det gik »godt igennem«, som var min fars stedse beundrende vurdering af enhver radioudsendelse, det var forunderligt nok. Ja, selv transmissionerne fra Østrigs Anschluss først på året, som vi naturligvis fulgte fra time til time, lod sig forstå. Men at man kunne optage i Thisted, sende det til Skamlebæk, og så modtage det igen i Jernbanegade i Thisted — det var historisk.

Tre år i forvejen havde der også været brofest, da Lillebæltsbroen blev indviet. Det var en stor begivenhed, som også thyboerne påskønnede. Men man vidste da, at der var masser af færger i Fredericia, og det gik jo villigt nok. Nej, så var Oddesund langt værre. Tilmed var der på visse rejser to timers ophold i Struer, hvilket af thyboer opfattedes som en afgjort uvenlig handling.

Men nu var det andre tider. Redaktør Bruns-gaard noterede i Social-Demokraten, at nu var Thy blevet landfast med Kina.

Der var al grund til at fejre denne verdensbegivenhed, og den blev fejret.

Men nu sagde Spjæt altså, at der skulle være brofest igen. Bare et år efter. Jeg var temmelig skeptisk. Et år i Sønderjylland havde dæmpet lokal-entusiasmen. Jeg var meget spændt på, hvad Spjæt nu havde at fortælle.

Hvem var Spjæt

Nu må jeg hellere fortælle, hvem den omtalte Spjæt var. Han rejste fra Thisted i 1942, men der er da endnu mennesker, som husker ham. Han hed

Erik Christensen (Spjæt) blev i 1942 optaget på Kunstakademiet. Han ses her i autoriseret kunstner-antræk: Baskerhue, fløjlsjakke, halsklud og moustache.

(Foto: L. H. Gram, 1942).

egentlig Erik Viggo Bruun Christensen, søn af blikkenslagermester Harald W. Christensen i Frederiksgade – også kaldet Paderewski på grund af hans birolle som pianist på Hotel Royal til dansant torsdag og lørdag aften. Navnet blev i det lokale tungemål gjort til »Rewski«, og det lød han godt nok.

Spjæt og jeg var lige gamle, født 1920. Vi gik også i skole sammen. Spjæt var ikke vild med alt dette her skolegang. Egentlig var det kun fysik og tegning, som interesserede ham. I de andre fag klavnede han sig noget igennem. I engelsk f.eks. kunne han præstere nogle aldeles vanvittige oversættelser, som kunne gøre en alvorlig tekst til noget helt forrykt. Lærerinden, fru Jørgensen, var fortvivlet, men kammeraterne jublede. Nogle af disse numre var så raffinerede, at man kommer til at

tænke på komiske musikere, som skal være utroligt dygtige for at kunne spille falsk på en så udspekuleret måde.

Egentlig var det hele nok mest ment som en afværgemanøvre. Efter sådan en forestilling slap han gerne for at »blive hørt« i en rum tid. Ikke fordi han derfor var ledig. Hen tegnede uafbrudt, og på et øjeblik kunne han præstere et portræt af en hvilkensomhelst lærer . . . eller skolekammerat.

*

Det var interessen for fysik, som bragte os sammen. Det var et fag med nyheder i, og her var noget for hænderne at lave. Selvfølgelig havde vi klippet og klistret modelkartoner fra Familie-Journalen og lavet dukketeatre.

Men nu kunne vi altså stå på Rewskis værksted og lave en elektricer-maskine, som kunne give stød. Den blev brugt til Spjæts fødselsdag, hvor gæsterne gik til et dækket bord og fik et ordentligt rap over fingrene, da servicet var blevet godt opladet på forhånd.

I det thistedske show-liv i disse år kom der undertiden tryllekunstnere. De kunne være tyske, spanske eller kinesiske, men Spjæt og jeg var der på pletten. Vi skulle studere numrene og helst lure os til løsningen. Til tider måtte vi se både to og tre forestillinger. Ved hjælp af brandmændene, som holdt vagt i kulissen, fik vi os undertiden lusket ind bagved. Og så afsted til værkstedet, hvor vi fremstillede et utal af rekvisitter: Kasser med dobbelt bund, hule tegninger, forlorne kugler, præparerede spillekort og mønter, som ikke egnede sig til at gå på indkøb med. Vi blev helt gode til sådan noget, og vi blev nogle gange engagerede til fødselsdagsselskaber samt til de »cirкусforestillinger«, som arrangeredes af børnene i byens kvarterer: Havnen, Skolegade, Møllevvej etc. Et par enkelte gange fik vi ligefrem penge for det, hvilket forvirrede os noget. Hele livet igennem var Spjæt ganske uinteresseret i betalingen. Det var sjovt at lave sådan noget, og det var nok.

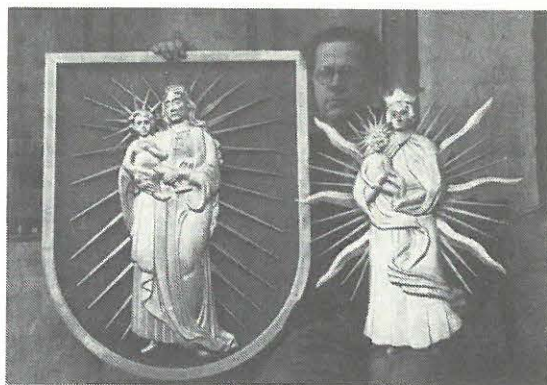
Musikalsk var Spjæt også, ligesom hele familien. Rewski spillede klaver. Men han kunne da meget andet. Der findes et billede af ham, hans bror

Richard og en tredje, nemlig Einar Nørby iklædt den tidlige hvidblusede FDF-uniform og udstyret med blæseinstrumenter. Rewski står med en bariton-basun. Onkel Christian, som daglig arbejdede på værkstedet i Frederiksgade, spillede horn i byorkestret – og holdt forresten danseskole.

Med denne arv var det næsten for meget, at man skulle gå det hele igennem: gå til spil – og øve sig. Det lå ikke for Spjæt. Men han kunne godt lide musikinstrumenter af enhver art, og han havde ikke leget længe med dem, før han fandt ud af at få dem til at spille.

Onkel Viggo, Rewskis yngste bror, var pianist i København. Han forærede Spjæt en stor samling jazz-plader, som vi spillede igen og igen. Vi elskede Armstrong, Joe Venuti, Ellington, Cab Calloway – og var fornøjede med, at den ældre generation rystede på hovedet ad dem. Med samme overbevisning som man senere har oplevet med rock, pigtråd, be-bop og Beatles – velegent til at markere en generationskløft, som man bør have.

En af husets meget nære venner, organist Aksel Munk, var særlig flink til at vise sit tydelige mishag (hvilket jeg er vis på, at han gjorde på skræmt),

Blikkenslager Harald W. Christensen, Rewski, (1938). I 1936 lavede Rewski et byvåben for Thisted efter et gammelt segl. Figuren blev drevet op i metal og var et flot arbejde, hvilket der var almindelig enighed om, og man ville hænge figuren op i det nye bibliotek. Imidlertid meddelte et heraldisk institut, at denne model ikke mere var den autoriserede og sendte så et billede af den nye, godkendte (til venstre). Rewski var rasende, men gik altså i gang med at lave den nye – hende med fodboldbenet, som hun kaldtes, og det blev så hende, som blev anbragt i forhallen på det nye bibliotek på Tingstrupvej.

men vi indrettede et rum i en kælder under huset, hvor vi kunne spille vore yndlinge for fuldt tryk. Altså en ret normal ungdomstid – selvom vi nok havde det sjovere end de fleste.

*

Efter skoletiden kom Spjæt i lære som farvehandler hos Bang og Jeppesen i Frederiksgade. Det trivedes han godt med og fik et grundigt kendskab til malerfagets materialer. På de tider var der ikke særlig mange af de syntetiske malerverner med mystiske navne.

Grundmaterialerne var fernis, linolie, lak og lim. Hertil kom farvepulver: kønrøg, kridt, zinkhvidt, engelskrudt og ultramarin, som man så rørte sammen med det flydende. Og der skulle røres meget grundigt.

Malingen kunne så smøres på vinduer, døre, vægge og lofter og skabe en helt ny verden. Desuden fandt vi ud af, at farverne også kunne bruges i mindre mængder – som Knud Kristensen fra Klastrup sagde: Med små pensler – og så var man ovre i en helt anden gade – kunstmaler.

Kl. 15.45: Vognoptøget opstilles på havnepladsen. Forrideren bærer Rewskis byvåben (den gamle version).

Det vidste fatter Rewski en hel del om, og han var ikke karrig med vejledning. Han havde selv malet adskillige billeder på lærred og havde en malerkasse, hvor farverne var i tuber. Det begyndte vi også at interesse os for.

*

Hos farvehandleren blev Spjæts vigtigste opgave dekorerer af udstillingsvinduerne. Fernisdunke, tapetruller og lakdåser er ikke særlig ophidsende, hvordan man end stiller dem op. Men Spjæt lavede, hvad han kaldte et »blikfang«. Et stort billede med plakatvirkning midt i vinduet – måske med lidt tekst på. Sådant noget måtte folk jo stoppe op og kigge på og læse de kortfattede, men fyndige tekster. Også andre forretningsdrivende fik øje på Spjæts udstillinger og bad ham lave tilsvarende til deres butiksvinduer, og det gjorde han meget gerne.

I foråret 1939 blev han udlært. Som skikken var den gang var svendebrevet ledsaget af en fyresedel samt dog en blændende anbefaling. Spjæt tog det ikke tungt. Hans »løse« kundekreds var nu så stor, at han havde nok at bestille.

Brofesten forberedes

Netop på dette tidspunkt var man i gang med forberedelserne til sommerens Vildsundbro-fest. Komiteen havde haft svære overvejelser. Festen året før for Oddesundbroen var så ny, at man måtte forsøge at undgå at lave altfor grove gentagelser.

15 år tidligere, i 1924, havde man holdt en stor fest i anledning af byens 400-års jubilæum. Det var nu så længe siden, at man kunne genoptage nogle af de bedste indslag fra den gang. Således bestemte man sig for igen at arrangere et vognoptog gennem byen, hvor fagene, virksomhederne etc. var repræsenteret med en dekoreret vogn. Jeg havde en svag erindring om, at jeg i 6-årsalderen i biografen havde set en film herom. Men det eneste, jeg rigtig så for mig, var en stor, hvid gipsfigur på en vogn, plus naturligvis et hav af mennesker, som myldrede og vinkede.

Nu havde Handelsstanden spurgt Spjæt, om

han ville lave en vogn for dem. Den skulle bestå af en dekoration med en legemsstor Merkur midt i. Nu kom fatter Rewski med i overvejelserne. Det var nemlig ham, der havde lavet den i 1924. Det ville Spjæt da altså gerne. Handelsfolkene var også indstillet på at drøfte honorarer etc., men det var Spjæt nu ikke videre belavet på (det havde han ikke begreb om), så de forstod, at her var en mand, som var til at snakke med, og så kom der bestilling på tre vogne til. Og på dette tidspunkt blev jeg tilkaldt, for nu blev det et større foretagende.

Ved min ankomst fik jeg forklaringer, ledsaget af skitser på masser af papir – Spjæt havde altid en tegneblok ved hånden, når man snakkede, og ideerne vrimlede frem.

Han havde sikret sig værkstedsplads, et stort dejligt loft i Frederiksgade 8, tidligere anvendt som reservedelslager. Der var masser af gulvplads. Nu skulle vi så dekorere mange meter lærred med figurer, bogstaver, billeder og bomærker. Og disse baner skulle hænges på kanten af ladet på nogle fladvogne. På ladet skulle stå et par udøvere af det pågældende håndværk eller erhverv og foretage sig et eller andet med værktøj. På snedker/tømmer-vognen, som vi skulle lave, skulle der stå et par »træmænd« omkring en påbegyndt tømmerkonstruktion. På turen gennem byen skulle de pusle lidt med hammer og høvl og i øvrigt se glade ud. Murerne tilsvarende, de skulle have en balje mørtel og nogle mursten at tumle med.

Vi fik købt nogle ruller lærred og var så snart klar til at male løs.

Merkur — en skulptur

Handelsstanden var ikke i stand til at vise et arbejdende værksted. Ikke fordi man ikke bestilte noget i branchen, med virksomhed med disk og pult var ikke egnet til udendørs udførelse. Man holdt sig til modellen fra 1924: En legemsstor statue af Merkur stående, eller rettere svævende på en halv jordkugle. Det kan jo lyde svært nok, men vi var da ikke i tvivl om, at vi kunne lave ham. Men hvordan? Hvilke materialer.

Rewski fortalte nu, at han i 1924 havde lavet en figur på et skelet af lægter. Den stod på en tåspids,

så en eneste lægte bar hele konstruktionen. På skelettet havde han sømmet noget hønsetråd i en nogenlunde skulpturel form og så smækket våd gips på til at modellere figuren op i. Det så godt nok ud, da den var færdig, men han havde jo ikke kunnet klaske gipsen på i én arbejdsgang, så tørringen var ujævn.

På den store dag i 1924 var alt, hvad der kunne opdrives af musikere i byen og oplandet naturligvis kaldt ud af musikdirektør Chr. Ryming. Også Rewski. Optoget var så langt, at der måtte flere orkestre til, for at man kunne mærke, at der var musik på.

På grund af en forbigående skade fik Rewski overladt en stortromme. Hans hænder og arme var tilhyllet i bandager, og det var smertefuldt. Alt dette gipsklaskeri havde givet ham bylder og udslet på hænder og arme. Hans orkestersektion gik umiddelbart efter Handelsstandens vogn med hans egen Merkur på ladet, og nu kunne han altså se, hvordan det rykkede og knagede i figuren, når vognen satte sig i bevægelse. Han var bange for, at den bærende lægte skulle knække – Merkur vejede

Handelsstandens vogn med den svævende Merkur på ladet. Udført af Spjæt og Wolle. (Foto: A. Scharling).

Forreste vogn: En af vognmand Jensens bryllupskareter. I vognen smilende ungdom. Drengen med tophue hedder Kjeld Nilsson.

godt til – men så galt gik det nu ikke. På brostenene i Vestergade faldt der nogle stumper gips af det ene ben, som han havde modelleret meget på. Senere røg hele foden, og lægten stak igennem. Da optoget til slut på havnepladsen rundede ærestribunen med borgmester, amtmand og hele kongefamilien – da tabte Merkur det meste af bagdelen – til tonerne af Frederik den Ottendes honnørmarch, mens Rewski i sort fortvivelse tampede løs på stortrommen.

Hans råd var nu: »Ingen lægter – og ingen gips«. Det var kloge ord, så vi greb sagen helt anderledes an. Vi fik lavet et grundskelet af bøjede vandrer, og på det skulle så figuren opbygges, men der skulle jo en del fyldes på, før den fik menneskelige former.

Ved aftenstid kom Spjæt hjem. Han gemte noget ude i forgangen og så uhyre fiffig ud. Hos Peter Jensen havde han fået fat på en udstillingsmannequin. Men før den kunne komme til at ligne en svævende romersk gud, skulle den jo have en mere spændende attitude end den var vant til i Peter Jensens vinduer.

Vi gik løs på den med en sav og parterede damen på det groveste. Hun blev skåret over i albuer, skuldre, knæ og lår samt hals og talje. Så

blev stykkerne sat på rørskelettet i en helt ny kombination. Så gik vi i gang med at plastre overskæringerne med noget papmache, som vi lavede af smuldret avisepapir opløst i lim og vand.

Jo, der begyndte at komme flugt over ham – nåja, det feminine præg var nu stadig umiskendeligt. Hverken Spjæt eller jeg var (dengang) videre fortrolig med den kvindelige anatomi. Men vi fik fat i nogle plancher, som vi studerede nøje. Vi udbyggede overkroppen lidt, især skuldrene. Hovedet var alt for blødt og vegt til en romersk gud. Der blev lagt nogle strimler på kæberne, og næsen blev mere ørneagtig. Ikke ilde. Han var stadig lidt gumpetung, så vi strammede benene op med mere markerede muskler. Han fik en dekoreret stav i hånden og vinger på hælene. På hovedet en hat i form meget lig en engelsk tommy-hjelm.

Da Rewski ved aftenstid kom op for at se figuren, gik han hen og skubbede til den. Den svajede elegant på sit rør, men var ellers uanfægtet. Et par forsvarlige klask på bagdelen viste, at den var holdbar og nok skulle blive på plads.

Rewski var ikke en mand af mange komplimenter, men det varmede os meget at høre ham ytre: »Ja, hvis Thorvaldsen havde kendt jer to, så kunne han sgu' have drevet det vidt«.

Så var det problem klaret. Det var nok det mest interessante. Alt det her med at male på de mange meter lærred var ret enkelt, til tider endda en smule kedeligt.

B-dag rykker nærmere

Nu var den 16. juli ved at være i sigte. På værkstedet havde vi besøg af diverse formænd for vore arbejdsgivere. Vort arbejde, som lå udrullet på gulvet, blev nøje synet – og godkendt. Også Merkur.

Fredag efter fyraften havde vi adgang til vognene, som var lånt eller lejet af byens vognmænd, så vi kunne forberede draperingen af de lange stofbaner. På forhånd havde man på ladene anbragt de »opstående« ting. En let trækonstruktion på »træmændenes« vogn.

Men murerne. Bevares. På vognen var opmuret

et stykke murværk på højde med en skorsten. Det var fuget og afsyret og viste et utal af skifter og forbandter. Men høj var den – og tung. To af vognmand Jensens stærkeste heste blev spændt for, men de havde døje med at trække læsset. Da det omsider lykkedes at vride hjulene et par omgange, lød der er par fæle knæk. Det var fjedrene under vognene, som gav op. En tilkaldt smed spændte stålbjælker på langs ad ladet, men det var en ynk at se menagen rokke afsted. Det var tydeligt nok, at den ikke kunne tage sving, for så ville den vælte. På stedet blev der aftalt en nødrute for murervognen. Den skulle i hvert faldt ikke ned i svinget ved bryggeriet. Den skulle kobles af processionen og så skyde en genvej, så den kunne slutte sig til optøget i mere smult vande.

Med lignende genvordigheder gik også lørdagen, og vi sled som bæster. Tilmed regnede det vedholdende hele dagen. Vore draperier hang omkring vognene som våde klude, hvad de jo i virkeligheden var. Lørdag hen mod aften blev det lidt opholdsvejr, og jeg tog fri en times tid under Spjæts protest. Jeg ville ned på havnen og se kongeparrets modtagelse, og det lykkedes også. Jeg fik mig endog møvet frem i forkanten af folkemassen.

Et sted i verden lever der i dag (håber jeg) en dame på ca. 55 år. Hun var med den dag, men jeg har ikke set hende siden. Hun var 4-5 år dengang og var åbenbart kommet væk fra sine pårørende. I hvert fald tumlede hun rundt mellem benene på alle de voksne mennesker. Jeg fik fat på hende og fik hende anbragt på mine skuldre, hvorfra hun fulgte sceneriet med stor opmærksomhed og pludrede lystigt om alt det spændende, som udfoldede sig.

Ved landgangen stod der en meget farverig herre (det var ikke Sølvhøj, men sikkert hans forgænger), han måtte da være kongen, mente hun. I de allermest tyste minutter, da man ventede på timeslaget fra toldbodens ur og alle holdt vejret, så jubledede pigen henrykt: »Jamen, det er jo Stauning«. Det gibbede lidt i folkemængden, men barnet havde jo ret: Endelig et menneske, man kendte.

Efter dette royalistiske mellemspil vendte jeg tilbage til tømmerpladsen ved Tingstrupvej og fortsatte med arbejdet. Stemningen var lav.

Festdagen den 16. juli

Søndag morgen var vi tidligt oppe og i fuldt sving igen. Det regnede igen i stride strømme, og arrangørerne var sort fortvivlede. Vi vidste jo godt, at der var penge på spil – deriblandt også dem, som vi gerne skulle have. Spjæt hvæsedede til mig »The show must go on« – men blev der noget show?

Ved middagstid var jeg hjemme for at få lidt mad – og høre radioavisen, som havde en reportage fra Vildsund. Også der regnede det. Skønt radioreporteren meget livfuldt skildrede hændelserne, kongens tryk på knappen, som fik broklappen til at sænke sig osv., så kunne han ikke helt fortie, at festpladsen var et pløre og ælte og at – udenfor den overdækkede ærestribune – var der en skov af paraplyer at skue. Så tilbage til Tingstrupvej. Der var jo endnu enkelte ting at gøre

ved de forbandede vogne, og hvad skulle man ellers bestille.

Solen fra Austerlitz . . .

Omkring kl. 14 skete der et mirakel. Det, som man har læst om og set på teatret i store dramatiske optrin. Skyerne begyndte at spredes. Solen brød igennem. Den våde forsamling af arrangører og medvirkende så forbløffede på hverandre. Hvis Dannebrog var dalet ned gennem skyerne i dette øjeblik, ville det næppe have vakt opsigt – men vognoptøget var reddet. Tørvejret holdt. Der stod lidt pytter på havnepladsen, da vognoptøget blev formeret til start – men stemningen var god nok, og den holdt sig dagen ud. Fyrværkeriet ved midnat gik fint, og festen og dansen rundt i byen var overvældende.

Spjæt og jeg fejrede det hele ved at gå til dans på Royal, hvor der var fuldt hus og længe åbent. Penge havde vi ikke, men i fuld sikkerhed om, at vi havde mange til gode, lånte vi 20 kroner – og de slog rigeligt til.

Og dermed var Thy blevet landfast med Mors.

Hvad er der blevet af Sylvia?

Af Egon Bertelsen, Thisted

Hvad er der blevet af den dansk-amerikanske pige, Sylvia Erickson, som ses til venstre på dette billede?

Det er taget i Doverodde i sommeren 1926, da Sylvia var ca. 14 år. Legekammeraterne er Anna og Clara Sloth og Henny og Poula Møller.

Sylvias mor, Mette Erickson, var samme sommer i Thisted, hvor hun besøgte redaktør Mads Aaberg på Thisted Amts Tidende, og i øvrigt bestilte avisen sendt til sit hjem, en stor farm i North Dakota.

*

Jeg var for knap 60 år siden den avisdreng på Thisted Amts Tidende, som hver dag pakkede avisen til: Mrs. Chris Erickson, Tower City, North Dakota, USA, og en dag skrev jeg inde i avisen med blyant en hilsen til den ukendte dame, som først ca. en måned senere fik avisen. Så længe varede en Amerika-rejse dengang.

Yderligere en måned senere fik jeg brev fra mrs. Erickson, skrevet på smukt trykt brevpapir, hvor en sjælden hollandsk-gotisk skrift var anvendt.

*

En spændende korrespondance kom i gang mellem den 12-14 årige avisdreng i Thisted og den ca.

40-årige farmerkone i North Dakota, men en dag i 1930'erne hørte forbindelsen op, og ingen af parterne ved herefter noget om hinanden.

Derfor spørger jeg her de dansk-amerikanere, som modtager »Jul i Thy« – og det er jo mange: Hvad er der blevet af Mette Erickson, født ca. 1890, hendes mand og datteren Sylvia, født ca. 1912 i USA?

Opklares gåden vil jeg i næste nummer af »Jul i Thy« bringe løsningen.

*

Jeg har bevaret et enkelt nu gulnet brev fra mrs. Chris Erickson, skrevet 15. april 1931:

»Gode Egon.

Tak for dit brev, hvoraf jeg kan see, at du har lyst til at komme hær over. Ja, vi kunde jo nok bruge dig, men du er maaske ikke vandt til at være paa en Farm, men du kan nok lære det om du har lyst til Farmen. Min Datter og jeg var Hjemme i Thisted for 5 Aar siden nu i Maj Maaned, og nu er min Datter færdig med Højskole og gaer i College, og har været dær 1 Aar og skal gaa 3 mere Aar for at blive færdig. Hun er nu 19 Aar. Jeg tænker nok, at Mr. Aaberg kan huske mig, da jeg var inde på hans Office og bestilte Bladet sendt hær over. Jeg har 4 Rugemaskiner med 700 Æg i, de kommer ud den 3. Maj og jeg har alerede 200 Kyllinger, som er 2 Uger gamle. Min Mand er ude i Marken, saa han bad mig svare dit Brev, vi er ved at Saae Hvede, saa Karlene har travlt, vi har 11 Heste og 70 Kræaturer, 9 store Søer og over 400 gamle Høns, og saa har vi Ænder og Gjæs og Kalkuner, saa dær er jo meget at passe paa en Farm, nu være du Hilset fra os alle, skriv igjen.

Mrs. C. Erickson,

Tower City,

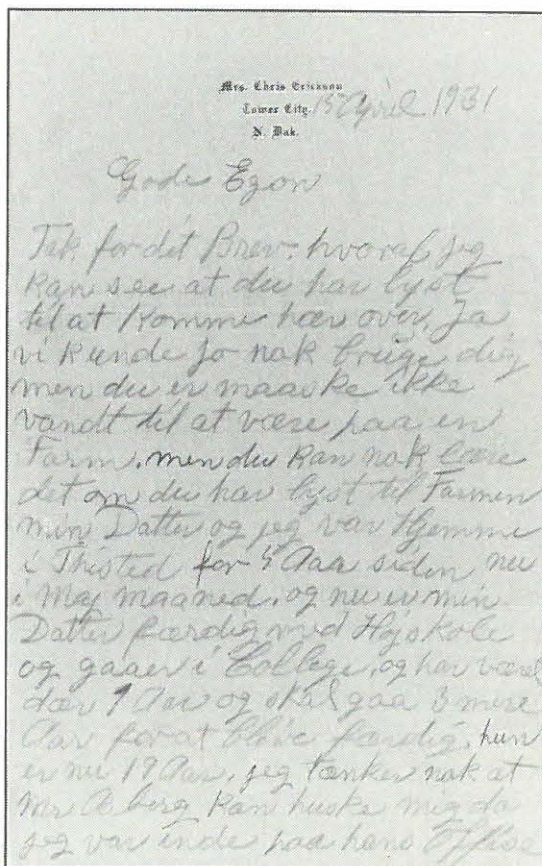
N. Dak., USA«.

*

— — — I knap 60 år har jeg gemt brevet fra Amerika, men først i 1988 er lidt af sløret løftet fra et spændende thylandsk udvandrer-eventyr.

Den 85-årige Tinne Sørensen, Doverodde, har kunnet løse en del af gåden:

— Jeg husker godt, da Mette Erickson og datteren Sylvia i 1926 var i Dover. Her er Mette nemlig født. Hendes mor var Sidsel Mørk (Sejersbøl), der boede i et af husene tæt ved »Kiilsgaard«,

Dette brev modtog Egon Bertelsen i 1931 fra Sylvias mor i North Dakota.

som Peter Sloth købte i 1914. Mette havde en søster, Karen, der blev gift med skibsfører Karl Baun, Doverodde.

Jeg mener, at Mette rejste til Amerika nogenlunde samtidig som to af mine mostre, men hvordan hun kom til North Dakota og blev gift med Chris Erickson ved jeg ikke.

— — —

Hvem kan fortælle denne histories sidste kapitel?

Underretning bedes sendt til »Jul i Thy« eller til denne artikels forfatter: Egon Bertelsen, Mølleparken 14, 7700 Thisted.

Romantiske breve fra 1911

Samlet af Inger-Dorte Kastberg Høy-Hansen

Den 23. maj i år var det 100 år siden, Ingeborg Kastberg blev født i Oddesund Nord. I den anledning har hendes datter samlet en række breve, der fortæller om oplevelser i de unge år, da Ingeborg Kastberg dels var i huset hos sagfører Anton M. C. Abildhauge i Vestervig, dels hos sagfører Christian Martin Lebrecht Eyber på Skårupgård i Vester Vandet.

Ingeborg Kastberg var nummer tre i en søskendeflok, der talte syv piger. Da pigerne kom i den skolepligtige alder, flyttede familien til Hvidbjerg, hvor forældrene, Laura og Mads Peder Kastberg, blandt andet en tid drev »Kastbergs Hotel«. Datter nr. 4, Johanne, blev i øvrigt i Thy, idet hun blev gift med købmand Carl Møller i Koldby.

Den ældste datter, Dora, blev ved sit giftermål bosat i Vejle, og Ingeborg kom i 1910 i huset hos en familie på Jellingbakke i Vejle. Den 11. marts 1911 inviterede Dora og hendes mand Ingeborg med til et landbobal i Vejle, og det blev Ingeborgs skæbne.

I døråbningen til balsalen stod en ung mand, der ikke deltog i dansen, fordi han havde et stift ben. Det var den 29-årige Andreas Christensen fra Hopballe Mølle mellem Vejle og Jelling. Andreas fik øjenkontakt med Ingeborg, de blev præsenteret for hinanden, og så begyndte en romantisk tid.

*

Den 1. maj kom Ingeborg i huset hos sagfører

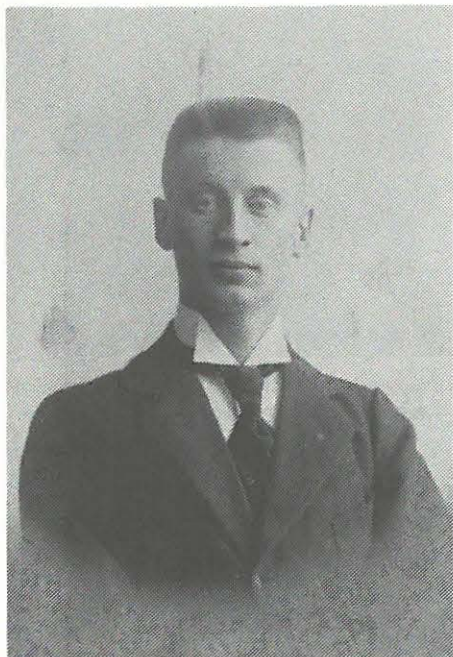
Abildhauge i Vestervig. I et brev til Andreas skriver hun blandt andet:

»Jeg har ikke troet slet om dig, kære Andreas, men jeg har maaske nok alligevel tænkt, at jeg ikke var det for dig, som jeg af hele mit Hjerte kunde ønske at være, og jeg har ikke skrevet for at vinde dig, eller måske har jeg det, men ubevidt til Dels; jeg skrev, fordi jeg længtes og længes og længes endnu, jeg har hele Tiden en Følelse af, at Du er bange for at give for store Forhaabninger, men det skal du ikke være kære, kære Andreas. Jeg stoler paa, som du skrev, at Vorherre nok giver mig Kraft til at bære det, enten det bliver Med- eller Modgang. Endnu engang Tak for Brevet.

Kærlig hilsen
Ingeborg.«

Brev fra Andreas den 22. maj 1911:

»Kære lille Ingeborg!
Hjertelig til Lykke i Anledning af Fødselsdagen i Morgen, gid Aaret maa bringe Dig Held og Lykke, og jeg vil ønske for Dig, at hvad enten Aaret bringer Dig *Med eller Modgang*, at Vorherre vil give Dig Kraft til at bære det. Du skal have Tak for alle Dine Breve, som jeg har været glad for, men kære lille Ven, jeg kan slet ikke forstaa, hvordan Du kan blive ved med at skrive til mig, naar ikke jeg svarer

Andreas Christensen.
1882-1942.

Ingeborg Christensen, født Kastberg.
23-05-1888 - 06-11-1975.

Dig. Det fortjener jeg jo ikke; jeg er glad for at modtage Brev fra Dig; men Du maa ikke vente at høre fra mig andet end en Gang imellem, og har Du lyst til at skrive til mig, vil jeg helst have en bestemt Dag, der kommer Brev, skal vi sige *Lørdag*, mere end en Gang i Ugen er efter min Mening overflødig. Hvis jeg paa nogen Maade kan, og Vejret holder til det, tager jeg og kører en Tur paa Motor i Pinsen, og kommer altsaa og besøger Dig; men derom skal jeg nok fortælle Dig; men vent mig nu ikke; thi jeg ved slet ikke noget endnu, men en Ting kan jeg sige Dig, og det er, at jeg er glad for dit Billede, og paa Dine Breve kan jeg jo nok mærke, at Du holder en lille bitte-bitte-bitte Smule af mig, ikke sandt? Og det kan jeg jo nu heller ikke sige mig fri for; men nu ser vi altsaa, hvad tiden bringer. Jeg sender Dig et billede af mit Hjem, som jeg holder meget af, og som er mig den kæreste Plet på Jorden, og saa sender jeg Dig to Ringe, som du maa beholde den ene af, hvis Du bryder dig om

den, naar den er fra mig, men paa den Betingelse, at skulde Du ikke blive ved med at synes om den, saa har Du lov til at gøre med den, hvad du vil, men *ikke sende mig* den tilbage.

Jeg vil selvfølgelig gerne havde det Billede, som Du talte om; men faar Du en ny Dragt, saa pas paa, at den ikke bliver saa sart, at jeg ikke kan røre ved Dig, hvis jeg skulde komme i Pinsen. Lev vel og vær kærligst hilset fra Din hengivne Ven

Andreas.«

*

Brev fra Ingeborg den 25. maj 1911:

»Min Ven i Liv og Død!

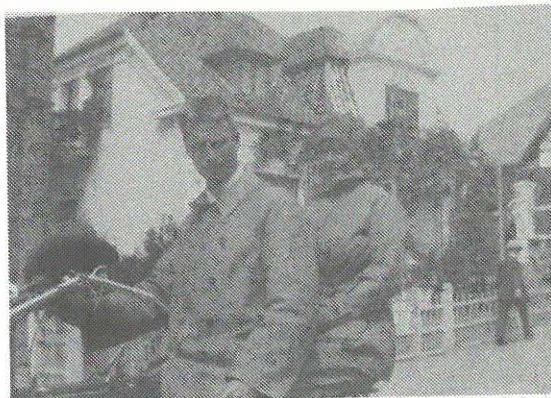
Lige nu modtaget Dit Brev, var nær faldet ned og kysset Jorden, saa usigelig glad blev jeg, for jeg tænkte, det maa være bedre end det i Gaar. Jeg var netop paa Posthuset med Brev til Mor og Dora, hvori jeg skrev, at der ikke var noget mellem Dig

og mig og vi 2, for jeg følte det som en Lettelse, at de slet ikke spurgte om, hverken det ene eller det andet, og er der først sagt lidt, tror de straks, der er mere, men nu kan jeg have alt som en dyb Hemmelighed. Ja, kære Andreas, jeg havde skrevet et Afskedsbrev, men nu – nu kan jeg ikke sende det, ikke fordi det var uvenligt, slet ikke, vi to vil ikke skilles som Uvenner, men jeg læste i dit Brev, ikke alene Linierne, men ogsaa imellem dem, at Du jo næsten maatte foragte mig, der vedblev at sende Dig Brev paa Brev, og den Tanke tog helt mit Humør, det er heller ikke rigtigt af mig, vil (skal) heller ikke ske mere. Du ved ikke, Andreas, hvilket *dybi* indtryk dit Brev gjorde paa mig, jeg vaagnede i Morges med en Følelse af, at jeg egentlig ikke havde mere at leve for – men det kan Du jo ikke gøre for, jeg vil intet bebrejde Dig, det har jeg ingen grund til. Jeg glemmer at takke for Ringen, tænker Du, men nej, jeg gemmer kun det bedste til sidst, Andreas, min Taknemlighed er saa stor, saa jeg ikke kan beskrive den, Ringen er saa fin og smuk, kun lidt for stor til »den lille Haand« – kan Du tænke, jeg skriver med den paa, og føler du ikke ogsaa, af og til falder en Taare i Brevet, men i Dag, Andreas, er det næsten Glædestaarer. Og saa Billedet af dit hjem, jeg vil takke Gud ved Dag og Nat, om jeg havde et saadant, er det ikke din Mor, Far og Onkel, der staar paa Verandaen? Du skulde blot selv have staaet paa den høje Bakke, saa kunde jeg rigtig have set Dig. Hvor er det ikke hyggeligt ved Mølleedammen, selv Pløjejorden tager sig saa prægtig ud . . .

Jeg har aldrig følt min Pligt som her, men jeg vil nu forstaa at omgaaes de Mennesker, omend det er grueligt svært, en lille Smule begynder det at hjælpe, saa jeg tror, det kan lykkes. Jeg er glad for, at de er saa forfærdelig hensynsfulde imod mig.

Ja, kære (jeg havde nær skrevet elskede) Andreas (men hvis jeg begynder paa det, skal jeg jo til at skrive hele Brevet om) og dette skal jo saa *vidt muligt* være det sidste fra din trofaste Ven. Nej, dit Minde kan aldrig dø, skal aldrig dø.

De venligste hilsener
Ingeborg.«

Enkelte gange vovede Ingeborg sig op på den motorcykel, Andreas kørte til Vestervig på.

*

Angående det brev, der nu følger fra Andreas, dateret den 3. juni 1911, Pinselørdag, husker jeg, Ingeborg har fortalt, at Andreas var kommet kørende op til Thy paa motorcykel, og at sagfører Abildhauge var lamslået over, at en ung mand kunne tænke sig at komme på besøg hos en ung pige på den tid af aftenen – næh, han måtte pænt tage hen til hotellet – derfor det bitre brev. Hvor det er afleveret, ved jeg ikke.

»Hotellet Vestervig, Værelse nr. 4, kl. 11 $\frac{3}{4}$. Ankommet efter en stræng Tur, men dette kunde være det samme, naar blot jeg havde truffet Dig i Gaar; det havde jeg ikke ventet ikke at komme til at tale med Dig, naar jeg kom, det er haardt nok, men du maa jo have Grunde, ellers begriber jeg slet ikke det hele. Nu venter jeg Dig i Morgen tidlig, Du kan jo komme op at hilse paa mig, jeg er at træffe paa Hotellet eller paa Nr. 4. Kommer du ikke, kan jeg jo køre igen, jeg ved, hvad Vej jeg er kommet, og hvor jeg hører hjemme.

Andreas.«

Sent samme aften skriver Ingeborg:

»Min kære Ven - Andreas!

Jeg sidder her som altid med dit Billede foran mig, naar jeg skriver og er ikke ulykkelig, jeg har jo Dig

at tænke paa – men saa bange for, hvad Dagen kan bringe i Morgen. Maaske er Du ikke kommen, og jeg bliver nødt til at tage af Sted. Jeg gik ud af vejen klokken 9, men stod stille for hvert Skridt og lyttede i spændt Forventning, jeg skulde jo Hjem til 10, ellers, (jeg maa vel sige heldigvis), for jeg tror, jeg havde gaaet, til jeg havde truffet Dig, om Du saa ikke var kommen før Klokken 3. Da jeg saa kom hjem og ind til mig selv, sad jeg i vinduet til 11½ stadig lyttende, hvor har jeg dog tænkt meget paa dig i Dag, Du har cyklet i den Solhede. Du ved ikke min kære Ven, hvad jeg har lidt ved at tænke paa, at Du træt og foraset skulde komme hertil i Aften, uden at Du skulde føle, at der var et varmt og usigelig taknemmeligt Hjerte, der bankede for Dig alene. Kære Andreas, maa jeg ikke skrive saadan? Ellers beder jeg Dig glemme det igen. Der er saadan en Angst over mig. Jeg tror, det er af den evige Lytten, Klokken godt 10 syntes jeg bestemt, det var din Motor, men det var saa lidt, jeg hørte. Tænk om Du er kommen til Skade, *jeg* kan ikke være med til saadan en Tur paa Motor. Og saa den lille ukærlige, forhastede Lap, Du fik til Vekomst, om Du *er* kommen, men kære Andreas, min Ven, jeg har jo ingen Ret i Grunden til at fortælle Dig, hvor meget jeg holder af Dig, naar Du ved det jo min kære Ven, bedre nu end nogensinde, hvis Du var her, jeg er helt syg af Længsel efter Dig og helt ulykkelig over, at jeg ikke kan tage imod Dig. Jeg kan kun se paa Dit Billede, kan ikke gaa i seng, gid Du rigtig maa sove godt og hvile dig, om Du er kommen.

Tak for Dit Himmelbjergbrev i Dag, jeg fik det straks ordnet, saadan at jeg kunde faa hele Søndagen fri, nu er jeg kun bange for, at Du ikke er kommen og først kommer i Morgen, jeg er jo *nødt* til at tage af Sted alligevel, men skulde det ske, kan Du saa ikke være i Ydby Kl. godt fem, saa vil jeg være der, og kan bliver der lige til Kl. 11½, saa skal jeg med Postvognen hertil, det tager 1½ Time at køre, om Du saa kunde køre med, hvis Du kunde lade Motoren staa her paa Hotellet og selv tage med Postvognen fra Vestervig til Hurup Kl. ¼ i 3 og derfra til Ydby, det er den Maade, vi faar mest ud af det paa, skal vi saa ikke ordne det saadan,

hvis Du ikke er kommen i Morgen, naar jeg gaar til Hurup Kl. 8½ for at tage med Toget Kl. 10 til Hvidbjerg. Bliver det saadan, og du er kommen til Kl. 12, kan du saa ikke ringe mig op i Hvidbjerg Afholdshotel Kl. 12 præcist, ikke senere, saa vil jeg være der. Skulde Du have Lyst at komme til Hvidbjerg, kunde Du jo godt tage derned med Toget fra Hurup Kl. 12½ Middag, saa kunde vi begge tage derfra Kl. 5 til Ydby, om du helst vilde det, jeg skal nok lade være at falde Dig om Halsen – *mens nogen ser paa det*. Men er du altsaa ikke kommen i Morgen, leverer jeg dette Brev ind paa Hotellet og saa vil Du ringe mig op Kl. 12 eller hvis Du ikke er kommen til den Tid, selv være i Ydby Kl. 5-6, helst *uden* Motor, saa vi kan køre hjem sammen. Der er slet ingen, der ved, Du kommer, de har ikke en Gang en Anelse her. Kære, kære Ven, Andreas, jeg længes meget mere, end Du tror.

Paa Gensyn og et hjerteligt Velkommen
faar Du fra Ingeborg.«

I dette hus i Odde Sund Nord blev Ingeborg Kastberg født 23. maj 1888. Hendes far, Mads Peter Kastberg, var født på den gamle Færgegård ved Odde Sund Nord den 20. oktober 1854. En tid drev han korn- og foderstofforretning i Hvidbjerg på Thyholm, og han forsøgte sig også inden for hotelfaget, idet han en kortere tid drev »Kastbergs Hotel« i Hvidbjerg. Han var formand for Sydthys konservative klub og deltog ivrigt i politiske debatter både i tale og skrift. Inden M. P. Kastberg døde i 1948 hos en datter i Jelling i en alder af knap 94 år, nåede han at skrive erindringsbogen »90 år i Jylland«.

Søndag den 4. juni – pinsedag. Om den har Ingeborg selv noteret:

»En af de største »Begivenheder« i mit Liv var vel nok, da jeg var blevet forlovet, og det skete den 4. Juni 1911 i Ydby Plantage.«

Så Andreas fik da noget ud af sin tur til Thy på motorcykel!!!

*

»2. Pinsedag, 5. Juni 1911.

Min Andreas!

Det er mig alt nok, naar jeg maa kalde Dig *min*, og jeg maa være Din, det har jeg jo rigtignok omtrent været fra jeg kendte Dig som »Læge«. Hele mit Liv vil jeg takke Dig for i Gaar – for den drøje Tur herover. Det var din egen kære Stemme, jeg lige nu hørte i Telefonen, jeg prise mig lykkelig, at Færgen hed Ingeborg, for saa maa du da lige have sendt mig en flygtig Tanke – mon Vorherre virkelig har gemt saa megen Lykke til mig, saa jeg maa dele godt og ondt med Dig, min kære lille »Dres«, nu bliver Du *for Alvor* vred. Da Du kørte havde jeg saadan en Lyst til at bede Dig hilse »Svigermoder«, men det Ord havde jeg slet ikke Mod til at udtale – jeg har en »medfødt« Respekt for Din Moder, eller maaske har Du selv indgydt mig den. Ja, jeg længes jo ikke efter Dig!!! Men mit højeste Ønske er alligevel, om Du lige var her, vi kunde sidde sammen paa Højen i den dejlige Middagstime. Ja, i Gaar levede jeg af Kærlighed – og Citronvand, i Dag lever jeg af minderne – Men jeg maa vel snart til at spise noget igen . . . Naa, min egen lille kære »Dres«, det er ikke alene Savn men Længsel efter Dig – men hvor dejligt, at jeg maa længes efter Dig og aldrig glemme Andreas. Du naar vist lige at faa det Tirsdag. Velkommen hjem igen – ! Jeg skal nok lade være at skrive før Lørdag.

Kærlige hilsener fra din egen trofaste Ingeborg.«

*

»Hoppalle Mølle, den 2. november 1911, 11 Aften.

Min egen kære trofaste Ingeborg!

Ja – saa er den glade og lykkelige tid forbi, men den kommer nok igen. Heldigvis – og derfor vil jeg saa være glad for at leve på minderne. Jeg kan næsten ikke beskrive Dig min Glæde over, at Du har været her; thi for hver Gang, jeg har været sammen med Dig, er jeg kommen til at holde mere og mere af Dig, og det samme har jeg jo haft den Glæde, at mine Kære ogsaa gør. Det er nu rart at have nogle at dele sin Glæde med, og jeg er glad for, at Din Mor (som Du holder saa meget af) har været her paa Møllen, og at de gensidig syntes om hinanden.

Naar jeg flere Gange i Gaar bragte det paa Tale: »Hvordan mon lille »Ingse« har det«, sagde Far: »Hende behøver Du ikke at sørge over, thi hun skal nok klare sig«, og Du kan tro, ingen Ting er jeg saa glad for som det, at Far og Mor er saa glade for min kære Skat; thi det er godt nok selv at være tilfreds og glad, men Glæden bliver for mig meget større ved, at Du bliver et slags bindeled imellem mine Forældre og mig; det er nu rigtig nok, som Far sagde til mig en Dag: »Du er bleven ikke saa lidt bedre for mig, siden Du har lært »Ingse« at kende, men det er jo ogsaa saa lidt at forstaa, naar man er glad og tilfreds, ja saa er man lettere at komme af sted med.

Hilsen fra Far og Mor og Din egen trofaste hengivne ven, Andreas.

God Nat! God Nat, min Skat.

*

Før Ingeborg kunne blive husmor på Hoppalle Mølle, måtte hun dygtiggøre sig, og fra november 1911 kom hun hos familien Eyber på Skårupgård. Den 13. november skrev hun:

»Min kære Andreas!

Tak for Dit sidste Brev, det glædede mig . . . « Her er forskellige praktiske bemærkninger som jeg springer over. »Ja, gerne tilgiver jeg – også mig selv – naar vi blot gensidig holder det Løfte ikke at

Fra bryllupsfesten på Hopballe Mølle den 25. juni 1912.

være saadan mere og *Du ikke* tiere stjæler God-Morgen-Kys, *saa længe* jeg kun er *paa Besøg* hos dig. Ja, min kære ven, jeg har det enestaaende godt.

Den første Dag, jeg kom, hed det, at jeg skulde op Kl. 5½, gjorde det ogsaa, men 2 Dage senere havde Fru Eyber sagt til Pigen, at hun skulde ikke kalde før henad 7. Det lod jeg saa gaa en Ugestid, til jeg var kommet godt ind i Arbejdet, saa mødtes Fru Eyber og jeg igen Kl. 5½, hun syntes slet ingen Mening der var i for mig at komme op, da hun nemlig alligevel var vaagen ved den Tid, saa nu er det heldigvis forpurret, at hun staar op, da hun aboslut har bedst af at hvile sig, hun er da nu 50 Aar.

Døtrene kommer op henad 7 og har Stuerne at holde rene, jeg har Fadebur, Anretterværelse og en lang Køkkengang til Morgengerning samt mit eget Værelse; saa har Fru Eyber og jeg jo Maden, men om Lørdagen, naar Døtrene har meget ekstra, er det mig en Fornøjelse at hjælpe dem at skure Mælkespande, skure og rigtig skrubbe noget af sig, her bliver nemlig alt, baade Vinduer og Døre, hele Huset, let afsæbet om Lørdagen, her er skinnende propert, de bruger ogsaa hvide Kapper om Formiddagen her, det skal mine fremtidige Piger ogsaa bruge, de koster nemlig saa godt som ingen Ting, jeg vil selvfølgelig selv sy og købe dem, saa er man da fri for at ærgre sig over de grisede Frisurer. Ja,

hvor har jeg det godt her, og Fru Eyber, som jeg altid har hørt og var saa streng mod sine unge Piger.

Døtrene og jeg har nu drukket Dus og Fornavn, den ene er 22, den anden er 17 Aar, og vi tre skal paa Onsdag ind til Koncert i Musikforeningen i Thisted og bo der hos Familien om Natten, jeg skal have min hvide Kjole paa, det bliver vældig rart, bare du var lidt nærmere og kunde være med. Tænk, om Du kunde komme herop til Bal i Julen, vi gaar saa smaat og lægger Planer om at faa »de gamle« til at holde Bal, men det bliver vel ikke.

Her er øde og bart, ikke et Hus snart at se omkring, og jeg længes lidt efter . . . min Kærlighed, men jeg har aldrig følt saadan velvære som her på Skaarupgaard, jeg kunde ikke være kommet et bedre Sted, det er i høj grad et Eksempel til efterfølgelse, Arbejdet gaar saa roligt, Kommando er et Ord, der ikke kendes, hver har travlt med sit og Interesse af at blive færdig; om Formiddagen kan vi godt undertiden have en hel Time at være fri fra Køkkenet. Hvis Du er hjemme et Sted mellem 3 og 6, ringer jeg muligvis til min *egen* lille Hjertenskær, mit allerkæreste, Onsdag Eftermiddag.

Din egen trofaste, altid hengivne Ingse.«

*

Skaarupgaard, den 16. januar, 1912.

Min egen kære Ven!

Tænk, at Du kommer herop alligevel, maaske om en Maaned, det er jo dejligt at glæde sig til; selvfølgelig er Du velkommen, nu inviterer de Dig vel nok direkte til Fastelavn, tænker jeg, men Du maa ikke komme, hvis Du kører paa Motor, da det jo ligefrem er livsfarligt om Vinteren i Kulde og saa gaar Motoren vel i Stykker 20 Gange, inden Du naar saa langt, saa det er saamænd slet ikke billigere end en 3. Klasse herop. Putte og jeg sidder her saa hyggeligt og rart.

Hr. Eyber kommer i Aftenen, derfor vil jeg have mit Brev med til Stationen. Jeg har ellers saa travlt med at brodere til Undertøj og travlt i Tankerne med at faa »Hjemmet« ordnet og alt paa sin rette Plads, aah! Du, hvor jeg glæder mig, naar vi nu

kun forstaar at indrette et hyggeligt Hjem, jeg har allerede i Tankerne indrettet Chatollet (om Dine Forældre vil af med et saadant gammelt kært Møbel) til mit Skrivebord med Familiebilleder paa blandt andet, saa skal det staa i Dagligstuen, eller også kan det maaske bruges som et slags Anretterbord el. Buffet i Spisestuen. Ved Du, min Ven, hvad min Sparekassebog skal bruges til, naar den engang formerer sig? Til et Klaver! Saa længe skal den staa urørt, det behøver ikke at være et nyt, hellere et brugt godt end et nyt daarligt. Hvis man f.eks. ved en Auktion el. lign. kunde komme billigt til et.

Jeg *haaber* alt ellers bliver ordnet, som Du ved, vi har talt om med Hensyn til lejlighed. Og glem saa ikke, min trofaste Ven, at skrive til Din lille Pige, Du er ikke nær saa flittig til det, som du plejer, holder Du da ikke ligesaa meget af mig som før?

Hils nu endelig din Far, Mor og Onkel mange gange og fortæl mig endelig om min Sparekassebog engang forandrer Tal, det er jo et sikkert tegn paa, at Klaveret saa er i Vente.

Din egen.

Lad det nu være en Regel mellem os, at vi skriver den Aften, vi om Morgen har faaet Brev, det gør jeg altsaa herefter. Du kan altsaa være sikker paa Brev fra mig hver Gang, jeg hører, men regn det nu godt ud, saa Du ikke kommer til at vente forgæves. Du, min egen, min egen.

*

Ingeborg og Andreas Christensen blev viet i Hover Kirke ved Vejle den 25. juni 1912. Den efterfølgende middag stod på Hopballe Mølle. De fik fem børn — tre døtre og to sønner.

Datteren, Inger-Dorte, traf i Vejle en dommerfuldmægtig, Povl Høy-Hansen, som nu er landsdommer i Viborg, og som pudsigt nok er født og døbt i Thisted, men hans forældre flyttede fra byen, da han var 2 år. De blev gift i 1950.

Inger-Dorte Kastberg Høy-Hansen lader ofte turen gå til de egne, hvor hendes mor færdedes for 85-100 år siden, idet familien har et dejligt sommerhus i Lildstrand med udsigt over hav og klit.

Den sidste aften i året

Af Niels S. Søe

Niels S. Søe blev født i et landbohjem i Snedsted Sogn 16. december 1911. Under hans opvækst boede familien forskellige steder på Thisted-egnen og en tid også i selve Thisted. Fra Thisted Realskole fortsatte han til Rungsted Statsskole, og derefter studerede han teologi i Århus og København. I årene 1941-48 var Niels Søe sognepræst i Visby ved Tønder, derefter ved Nathanaels-kirken i København. Han har været formand for Kristelig Hjemstavnsforening for Thy og Hanherred og altid haft stor interesse for hjemstavn. Efter at han er blevet pensioneret, har han skrevet sine erindringer, der er en blanding af historie og fantasi. Fra erindringsbogen, der foreligger i manuskript, gengives her kapitlet om nytårsaften.

Ja, tiden går stille videre. Det bliver jul igen, og det bliver årets sidste aften. Der er højtid i sindene, ikke som juleaften naturligvis; men også nytårsaften har sin særlige stemning, en lidt alvorlig stemning, i hvert fald for den lille familie, der er samlet i hjemmets dagligstue.

Udenfor er det mildt i vejret efter årstiden, men det blæser dog ret kraftigt fra sydvest, og engang imellem pisker en byge ind over landet, så det er fugtigt og klamt og mørkt.

Men indenfor i stuen er der lunt og trygt. I kakkellovnen gløder tørvæne, som om sommeren er

købt og kørt hjem den halve mil fra mosen. Det havde taget sin tid i den stive arbejdsvogn med russeren og den lille islænder som forspand. Der hænger lidt granduft i luften, for juletræet står der endnu i sit hjørne med sin brogede pynt, og det har da også været tændt i aftenens anledning. Det er da stadig juletid. Petroleumslampen, der hænger ned fra bjælkeloftet, kaster sit rødlige, milde lys ud over det hele uden dog at kunne trænge ind i krogene. Fra den grønmalede væg skuer Christian X omgivet af Dronning Alexandrine og de to prinser ned over de tro undersætter ved spisebordet: Johannes og Marie og deres søn. To familier i samme stue, så at sige, omend af temmelig forskellig rang og stand.

Der er fred over aftenen trods alle de stridigheder og vanskeligheder, avisen daglig bringer bud om ude fra, og trods alle mørke skygger på allernærmeste hold. Drengen sidder med sin bog i chaiselongen hos faderen, der er træt efter arbejdet i lade og stald. Vogn, trillebør og slibesten havde han sat i hus, for flokke af unge mænd og drenge fra de spredte nabogårde og huse strejfede jo om nytårsaften, og man kunne aldrig vide, hvad de kunne finde på af narrestreger med andre folks sager. Aftenens måltid med rester af julemaden er spist. Moderen er færdig med oprydningen og opvasken og lader hvilen falde på sig. Og hunden Vips, Babys efterfølger, ligger i sin krog, gammel og tyk og mæt.

Da lyder der med ét harmonikatoner uden for

vinduerne. Johannes smiler, rejser sig og skynder sig ud for at »fange« musikanten. Det går let, når ingen flygter. Det er de to nabofolk, som bor lidt længere oppe på bakkesiden i et lille stråttækt hus ved et pileklædt dige og med et par tønder land til. De kommer frem. De ved, at kaffen venter inde i stuen. Manden må dukke sig i døråbningen, for Lange Søren er kæmpehøj. Til gengæld er hans kone ganske lille og når ham næsten kun til hoften. Første gang de kom på besøg, efter at Johannes og familie var flyttet ind i ejendommen, havde Søren præsenteret hende med ordene: »Ja, det er jo så min kone Grete. Hun er jo noget mindre end mig«.

Det kunne de nye naboer godt se, så der var ingen, der sagde ham imod.

»Ja, vi ville da bare lige spille nytår ind for jer«, siger Søren.

Og så nydes kaffen under sindig snak om nabonyt og vind og vejr. Vinteren har – trods alt – tæret hårdt på brændslet. Imens er drengen optaget af harmonikaen, som Søren har lagt fra sig. Han står og kikker på den, men tør ikke røre ved den.

»Du må godt spille på den«, siger Søren.

Drengen forsøger sig. Det er let nok at få den til at give lyd fra sig, sværere at få den til at ligne en melodi. Der skal nok øvelse til.

»Du må få den«, siger Søren pludseligt.

Drengen kikker på ham med forundrende og vantro øjne.

»Jo, du må. Jeg spiller næsten aldrig mere på den«, bekræfter Søren, mens han venligt og roligt viser drengen lidt til rette med instrumentet.

»Sådan skal du holde den«.

Ja, sådan er Søren, når han er sig selv og har det godt; men undertiden er han helt anderledes. Så farer han rundt på egnen, højstemt og snakkede og råbende. Til andre tider igen sidder han stille derhjemme og græder, måske uden at vide hvorfor. Det er der vel ingen, der kan forstå; men sådan er Lange Søren nu engang, og det er der ikke noget at gøre ved.

Men i aften er det en af de gode aftener med ro i sindet, og Lange Søren og bitte Grete går hjem med hinanden i hånden, selvom det kniber for

hende at nå så højt op – og han uden harmonika. Den havde spillet nytår ind for sidste gang, for drengen havde intet musikalsk talent viste det sig – så gaven var spildt – eller var den det alligevel ikke?

Der kommer en ny gæst, en anden af naboerne. Hans Peter laver ingen nytårsløjer, men banker let på ruden for at blive lukket ind. Nytårssaften må man jo have døren låst. På stilfærdig gammelmandsvis lister han ind i stuen, sætter sig ved bordet, tager sin korte pibe frem af sidelommen og stopper den med kardustobak. Da piben er kommet godt igang, og røgskyerne lægger sig tæt om lamper, er Hans Peter klar til en snak. Jo, så er det år jo også ved at være til ende, og man lever jo endnu og har igen fået, hvad man har haft behov for. Hans Peter bor i et nyt, rødt hus neden for bakken på den anden side af bækken. Han er enkemand; men hans datter holder hus for ham. Han har i sin tid ejet stedet og bygget huset, som nu er Johannes' og Maries hjem.

»Ja, her har man jo lagt sine midler«, siger han og ser sig smilende omkring.

Det med midlerne har drengen hørt før, og da han var mindre, havde han spekuleret på, hvor Hans Peter mon egentlig havde lagt sine midler. Han havde banket på væggene hist og her, for der kunne jo være et hulrum et eller andet sted med Hans Peters midler. Han fandt dem aldrig!

»Nu har Stauning så regeret siden april«, siger Hans Peter. »Nu må vi jo så se, om han kan blive ved at klare begreberne. Det har vi jo alligevel aldrig oplevet før, sådan at være under arbejderregering«.

»Nej«, siger Johannes, »men det kan jo være, det går, hvis han da kan komme ud af det med Lyngsie. Han er ikke bange af sig, den bitte Lyngsie. Han er nu ikke en helt almindelig arbejdsmand. Nej, men vi har jo nu ikke så meget med det hele at gøre. Vi kan læse Amtstidende og måske stemme engang imellem; men ellers er det hårdt nok at få passet det, man skal, til daglig og få det hele til at slå til«.

»Ja, såmænd«, indrømmer Hans Peter, »men der er jo nogen, der går meget op i det. Min søn,

Tegning af Niels-Vilhelm Obelitz Sørensen.

han er jo socialist, som I ved. Det har man lidt svært ved at forstå; men han mener jo nu, at det er det rigtige. Det kan ingen få ham fra. Og nu er han jo endda blevet redaktør«. Trods alt er der en slet dulgt stolthed i Hans Peters stemme.

»Jeg var engang højremand«, fortsætter han, »men vi blev til sidst så få her på egnen, at folk sagde, vi kunne sidde i en jumbe allesammen, og det synes jeg nu alligevel var for få, og så blev jeg venstremand«.

»Det har nok ikke betydet så forfærdelig meget for dig«, driller Johannes, »siden du så let kunne slå om«.

Nej, Hans Peter må jo indrømme, at den helt stærke overbevisning nok ikke havde haft til huse i hans sjæl.

»Men nu skal I alligevel høre, hvad jeg lavede en nytårsaften for mange år siden, den gang jeg boede her, og der var mere spræl i mig. Det var mørkt i vejret, og jeg gik om til naboens hus. Det var ikke Søren og Grete, der boede der dengang, men et par ældre folk, som I vist ikke har kendt. Jeg kunne se dem sidde inde i stuen begge to, og så lirkede jeg krogen af bagdøren med min kniv. Jeg låste efter mig, sætte træskoene i bryggerset og listede ind i køkkenet. Jeg fik revet en svovlstik og tændt lampen. Huskendt var jeg jo. Så tog jeg frem fra spisekammeret, hvad jeg kunne finde i en fart af gode sager, og satte mig til at spise og drikke. Da der var gået en tid, og jeg var blevet godt mæt, havde fået piben tændt og gjorde mig det behageligt, så ville konen jo ud i køkkenet for at lave

aftenskaffe; men hun kunne ikke få døren op, for jeg havde sat en pind i klemme ved klinken – det var jo lidt gammeldags deromme – ja, for man ville jo gerne have madro. Så begyndte hun at skribe op. Hendes mand kom op af stolen i en fart og råbte: »Hold nu din kæve, Karen, for nu er der da nogen der laver løjer med os«.

Han måtte ud ad fordøren og rende helt om på den anden side af huset for at se ind ad køkkenruden. Han blev vist noget forundret, da han så mig. Nå, men han kom jo da ind igen, og så råbte han: »Nu har jeg aldrig set så galt! Det er alligevel groft nok! Her sidder du i en stiv æden, uden at vi aner nogeting«.

»Åh«, sagde jeg, »man kan jo blive sulten«.

Ja, så lavede konen jo kaffen til os. Det var egentlig også det eneste, jeg manglede. Men vi morede os godt alle tre, mest vi to mænd, naturligvis. Konen var lidt knotten i begyndelsen. Sådan er kvindfolk jo«.

»Det var den nytårsaften«. Hans Peter smiler ved minderne.

»Du har nok været en lystig fætter«, siger Johannes. »Det er en skam, man ikke har lært dig at kende noget før«.

»Åh, ja såmænd. Det kan du vel have ret i. Det var dengang, da der endnu var noget ved en. De beskylder os vist for at være lune og lådne heroppe mod nordvest, hvad de så ellers mener med det. Men – forresten – hvis vi bliver altfor lådne, så er det jo let at blive klippet nu. I har vel hørt, at de har fået en barber oppe i byen. Han er egentlig mekaniker, men nu barberer og klipper han folk. De kalder ham skarpretteren«.

»Nå«, siger Johannes, »har skarpretteren så nogen søgning? Ja, jeg kunne nu også klippe folk. Jeg har hørt, at det aldrig kan slå fejl, når bare man følger bunden. Skal vi prøve?«

»Nej, ellers tak«. Hans Peter ryster krøllerne, der har bevaret kuløren forbløffende godt trods alderen. »Men nu skal I da have tak for kaffe og snak. Jeg må se at finde hjem, ellers kan min datter da ikke forstå, hvor jeg bliver af. Og så vil jeg ønske jer godt nytår. God nat.«

Hans Peter går, og klokken på væggen slår ti.

»Nu kommer der nok ikke flere i aften. Jeg vil lige se efter, om alt er i orden til natten«. Johannes rejser sig besværet for at gå ud i bryggerset og tænde flagermuslygten til aftenuren i stalden. Marie ser med bekymrede øjne efter hans bøjede ryg, da den forsvinder ud gennem køkkendøren. Hun falder i tanker. Det er ikke som tidligere, da de havde gård med tjenestefolk og lystighed og helbredet nogenlunde i behold. Han havde været statelig engang, hendes mand, stor og bredskuldret og kraftig, kunne bære en tønde korn på nakken som ingenting. Ja, stor og bredskuldret var han jo da endnu; men kræfterne var borte. Sygdommen havde ganske langsomt gennem en årrække nedbrudt og skæmmet ham. Arbejdet gik tungt i den stadige kamp mod trætheden, som nogle kom med uforstående og sårende bemærkninger om. Han virkede næsten gammel til trods for, at han kun var i begyndelsen af fyrrerne. Det var gået ud over det alt sammen, naturligvis. Hvor længe vil det hele kunne gå? Hvad skal det ende med? Sådan tænker hun og ser hen på drengen, man han er helt væk i »Kong Salomons Miner«.

Johannes kommer roligt ind igen.

»Ja, det er jo godt nok med løjerne og alt det«, siger han, »men der er jo også noget andet at tænke på«.

Han tager salmebogen frem, blader lidt i den og læser så højt Jakobs ord om menneskets liv: »I ere jo en Damp, som er til Syne en liden Tid, men derefter forsvinder«. Han blader om til den gamle, slidte salmebogs bøn til den sidste aften i året, hvor det hedder: Vor Ungdoms Glans, vor Skønhed og Kraft visner og falmer. Alt Kød er som Græs og al Menneskets Herlighed som Markens Blomster; Græsset visner, Blomsteret falder af, men dit Ord, Herre, bliver evindeligt.

»Ja, det er jo det ord, vi må søge vor hjælp i«, tænker Johannes.

Alle tre sidder de stille lidt.

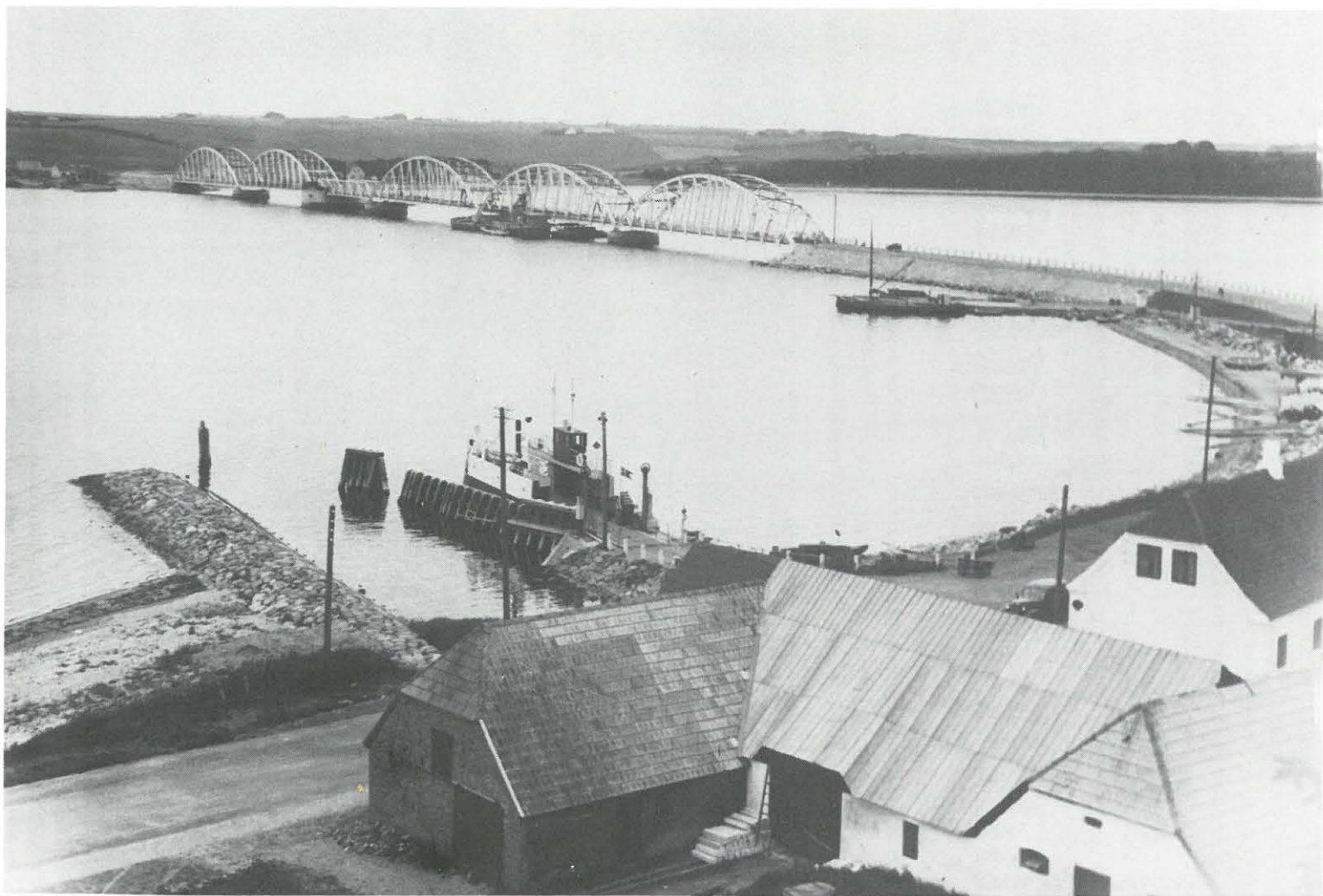
Så siger han: »Nå, nu er klokken mange, vi må vist hellere gå til ro.«

De ser til kakkelovnen, trækker uret op og slukker lampen. Og så går de ind i sovekammeret for at sove sig ind i det nye år – året 1925.

fra det gamle album

Dette er lærerpersonalet på Østre Skole i Thisted i 1932. Siddende fra venstre: Fru Mikkelsen, frk. Kabel, frk. Kappel, frk. Poulsen, P. L. Hald, lærer Madsen, frk. Steensig. Bageste række H. P. Nielsen, lærer Antonsen, Bagger, Larsen, Skaarup og frk. Odde Rasmussen.

**fra det
gamle
album**

Med et års mellemrum fik Thy to store broer. Den 15. maj 1938 blev Oddesundbroen indviet, og 16. juli 1939 kom turen til Vildsundbroen. Den første var 472 m lang, den anden 381 m. Begge broer var projekteret af professor Anker Engelund. Færgen var endnu i drift, da billedet blev taget, men den synger på sit sidste vers, for broen er ved at være færdig. Foto fra Ulrik Lerager, Klitmøller.

fra det
gamle
album

Vognmand J. A. Jensen var hyret til at køre med kongeparret, Chr. X og Alexandrine, da der var fest i Thisted i anledning af Oddesundbroens indvielse 15. maj 1938. Manden, der står og svinger med hatten, er Peter Saxo Kirk, Ettrupgaard, Hurup. Hans hustru, Annine Kirk, har han på sin højre side nærmest kongen. Køretøjet, en landauer, passerer det daværende hjørne af Stationsvej og Jernbanegade. I huset boede den gang, kantor J. K. Fredskild. Billedet er fra P. Kirk Andersen, tidligere vært på Stranhotellet i Thisted.

**fra det
gamle
album**

Dette er lærerpersonalet på Thisted Borgerkole 1907. Navnene er noteret af P. L. Hald, viceinspektør og museumsleder til sin død 1958. Forreste række fra venstre: Frk. Bjørndal, frk. Preuss, H. Pedersen, frk. Nørgaard, overlærer Nørgaard, N. Nørby, frk. Høeg, frk. Eberhardt, frk. Stade. Stående fra højre: Frk. Tetens, frk. Olesen, E. E. Christensen, frk. Agerholm, P. Møller, Thygesen, N. Grønkjær, G. C. Bæk, Spanggaard, frk. Gefsen, C. Nørgaard, P. Nielsen, P. M.V. Hald, P. L. Hald.

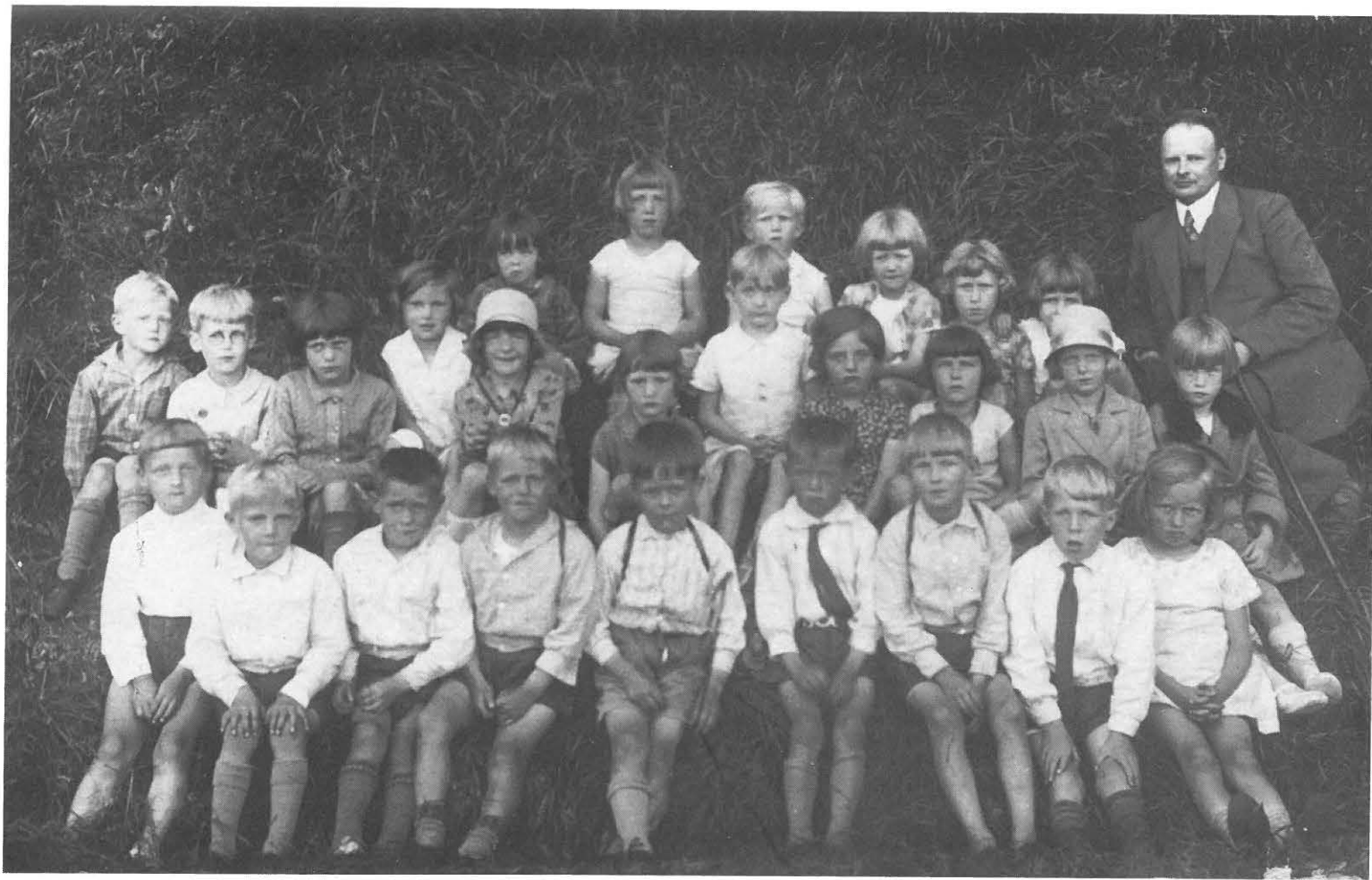
**fra det
gamle
album**

Dette hold blev konfirmeret i Thisted Kirke 25. april 1927. Lilly Vegendal f. Jensen havde gennem Orla Abildgaard Jacobsen sendt billedet til Jul i Thy med følgende tekst: Forreste række fra venstre: To piger fra Skinnerup (ukendt), Gudrun Hjortmar, Lilly Jensen, Alma Elisason, Karen Margrethe Larsen, Rigmor Larsen, Gyda Olesen, Harda Nielsen, Ebba Hansen, Kamma Andersen, Olga Vestergaard. Bageste række fra venstre: Pastor Polke, Karl Ejgil (?), ukendt fra Skinnerup, Anders Christensen, Karl Klit, Tage Bondesen, Vagn Olesen, ukendt fra Skinnerup, Ejvind Svalgaard, Asbjørn Iversen Andersen.

fra det
gamle
album

7 B på Thisted Borgerskole i Skolegade var på udflugt til Ashøje 1926 med deres klasselærer Høegh. Forreste række fra venstre: Ingeborg Eriksen, Ida Svindborg, Edith Jensen, Lise Bach, Lili Nis-Hansen, Oda Poulsen, Kamma Andersen, Rigmor Larsen, Robert Vestergaard, Anders Sørensen, Alfred Overgaard. Midterste række: Ejnar Olesen, Svend Aage Christensen, Lilly Jensen, Olga Vestergaard, Magdalene Jeppesen, Christina Madsen, Erna Topp, Inga Nis-Hansen, Karl Klit, ukendt, Aksel Christiansen, Bernhard Dahl, Laurits Jensen, Aksel Jensen. Bageste række: Ukendt, Martin Wadmann, Erling (?), Ivan Lyhne, Jan Vangsgaard, Poul Sørensen, Karl Ejgil (?), lærer Høegh, ukendt, Kirk, Ejvind Svalgaard, Gunnar Christiansen. Billedet er fra Lilly Vegendal, Tranevej 8, København.

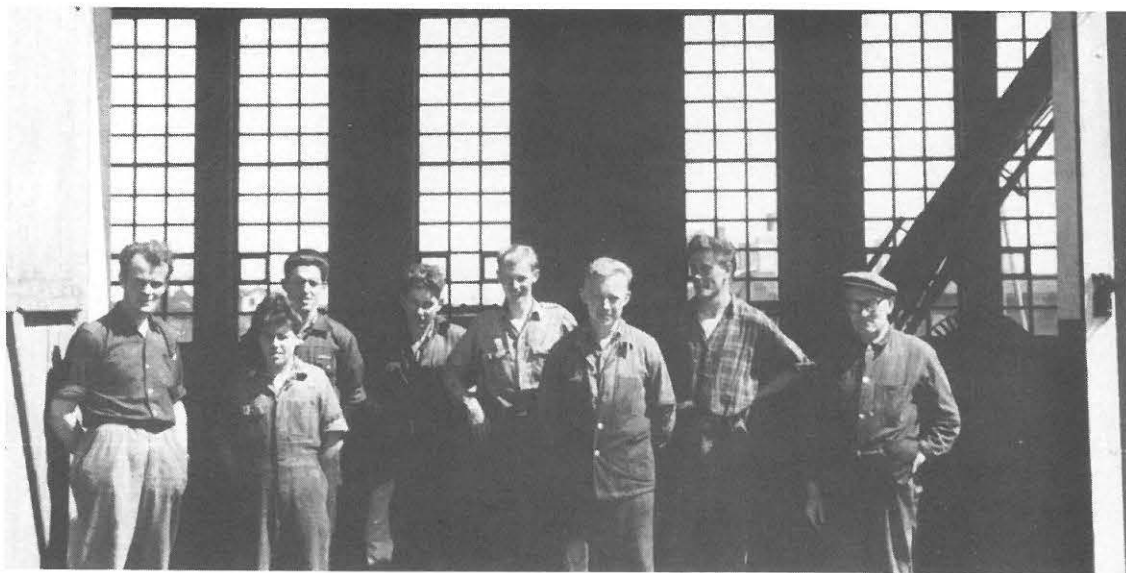
**fra det
gamle
album**

For et halvt hundrede år siden var det en stor oplevelse for skoleelever i Thisted at komme på udflugt til Sjørring Vold. Dette er eleverne i 1 C Thisted Borgerskole 1930, fotograferet i Sjørring. Harriet Lohmann, Bagsværd Hovedgade 232, giver følgende oplysninger: Forreste række Asger Blaabjerg, Erik Bjerre Christensen, ukendt, Aage Lyager, Børge Meibom, Per Andersen, Børge Rix, Kaj Larsen, Anna Kirstine Harkjær. Midterste række: Helge Damgaard, Jørgen Schmit, ukendt, Irene Oddershede, Ruth (?), Dagny Nielsen, Birgitte Hilligsøe, ukendt, Inga Ditlevsen, Karen Margrethe Rosengreen, Frida Jensen. Bageste række: Estrid Christoffersen, Else Gammelvind, Bodil Bjerre, Harriet Jepsen, Gudrun Bertelsen, Karen Hansen og klasselæreren, Niels Skov.

fra det
gamle
album

Dette er eleverne i Kåstrup Skole, ca. 1922. Bageste række fra venstre: Elna Jensen, Harald Sunesen, Kristen Jensen, Karen Oddershede, Peter Andersen, Godtfred Vestergaard, Johannes Gasberg, lærer Nedergaard. Mellemste række: Rigmor Jensen, Dorthea Nielsen, Maren Nielsen, Gudrun Sunesen, Elisabeth Sunesen, Marianne Bach Oddershede, Jens Kristensen, Jesper Nielsen, fru Nedergaard. Forreste række: Mikkelsen Andersen, Richard Oddershede, Gravers Jensen, Marius Kristensen, Harry Oddershede og Kristen Nielsen. Billedet er fra Marie Munk Jensen, Frodesgade 154, Esbjerg, og leveret til Jul i Thy af Jensine Gravesen, Ballerumvej 194, Hillerslev.

Erna Christensen, Lillegårds Allé 125, Herlev, har givet følgende oplysninger: I 1953 flyttede maskinfabrikken Cimbria fra Sundby til Fårtoftvej i Thisted og overtog nogle bygninger, som tyskerne havde ladet opføre under besættelsen. I nogle barakker blev indrettet kantine, beboelse for Cimbrias »grand old man« Oluf Olesen og frue samt en enkelt medarbejder med familie. Personerne er Rudolf Hansen, Kurt Jensen, Jørgen Jørgensen, Harald Jensen, Bent Worm, ukendt, Henning Jørgensen og Oluf Olesen. De står foran det såkaldte »Kanonhus«, hvor tyskerne reparerede deres kanoner.

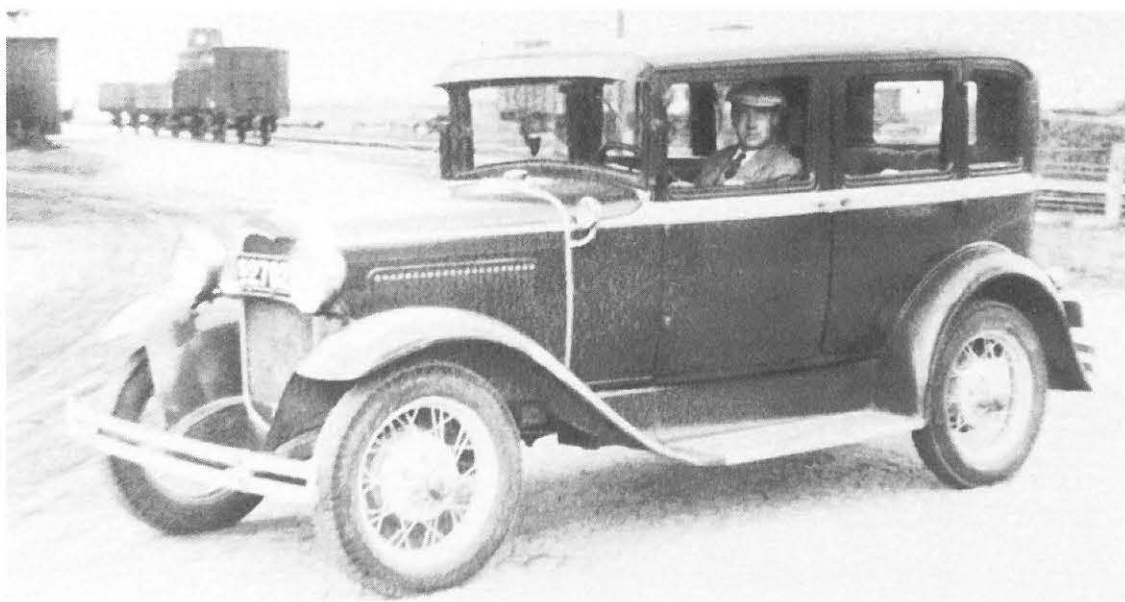
fra det gamle album

Dette billede blev taget i en stue i Kløv Kær for omtrent tres år siden. Manden er Kresten Gregersen. Han sidder med en søn af sin datter, Andrea Langballe Gregersen, der blev gift med Alfred Jensby. Sønnen er Chr. Langballe Jensby, der fyldte 60 år den 29. januar 1988. Han ejer i dag ejendommen, hvor billedet er taget, Kløv Kær nr. 9.

**fra det
gamle
album**

Dette billede ved en husgavl nær Skinnerup Kirke blev taget først i dette århundrede. Fhv. murermester, Holger Kappel Jeppesen, Sjørring, oplyser, at hans morfar, Lars Jørgensen (kaldet Kappel) og mormor, Karoline, boede i huset. Fra venstre Jørgen Kappel og hans kone Hansine, fru Kathrine Tøfting og bagved i uniformen hendes mand, Jens Tøfting, Karoline og Lars Kappel, Jens Jeppesen (smedemester i Thorsted) og hans kone Ane, født Kappel (Holger K. Jeppesens forældre) og sidst Kirstine og Michael Kappel (snedkermester, Lilletorv i Thisted). Familiebilledet blev taget i anledning af, at en datter af huset, Kathrine, var på ferie sammen med sin mand, Jens Tøfting, der senere blev stationsforstander på Fyn.

Denne Ford A-30 luksusmodel til 4.000 kr. er parkeret ved Snedsted Station i 1930. Ejeren er Valdemar Marius Nystrup Hansen, født 1899 i Vangså, søn af kgl. postkontrahent Niels Hansen. Valdemar Marius Nystrup Hansens første bil var en Ford T fra 1924 med kaleche. Da han i 1928 oprettede lillebilforretning i Vildsund, kørte han for 20 øre pr. km. Forretningen blev i 1959 overtaget af sønnen Ejvind Nystrup, der stadig driver forretningen. Den fejrede 60 års jubilæum den 19. august i år.

Sådan så smedien i Thorsted ud ca. 1902, oplyser Holger Kappel Jeppesen, Brogårdsvej 26, Sjørring. Til venstre hans farfar, Søren Jeppesen, i midten hans far, Jens Jeppesen, til højre hans farmor, Hedvig Jeppesen.

**fra det
gamle
album**

Til dette billede fra Bedsted Skole giver Niels Hove Nielsen, Pjentedamsgade 7, Odense, følgende oplysninger: Det er min mor, Johanne, der sidder yderst til venstre i forreste række. To af min mors brødre, Jacob og Hans, er også med. Jacob, senere sadelmager i Snedsted, J. Hove Jacobsen, står som nr. 3 fra højre i bageste række. Hans, senere bosat i Bedsted, kendt som Hans Hove, står som nr. tre fra venstre i bageste række. Af lærere har jeg kun navnet på den unge til venstre. Han hed Pedersen. Den ældre lærers kone står med en lille dreng, der hed Viggo. Den lille dreng, der står alleryderst til højre i midten, kaldtes »Peter Kræn«. Han blev meget gammel. I følge min mor er billedet taget 5. december 1888, idet hendes lillebror blev født den foregående nat. En nabokone havde redt hendes hår. Derfor den skæve skilning!

Orla Abildgaard Jacobsen, Tullingsgade 3, København, har sendt dette fotografi af Thyboforeningens bestyrelse 1965. Bageste række fra venstre: Robert Andersen (sekretær), Verner Christensen, Poul Andersen, Erik Fjordbak. Siddende Per Hove (næstformand), Hans Møbius (formand) og Peter Laustsen (kasserer).

fra det gamle album

Badenymfer i Klitmøller ca. 1920: Skrædder Charles Pedersens hustru Noline, bager Oscar Pedersens hustru Johanne og portør E. V. Pedersens hustru, Noline. Billedet er leveret til Jul i Thy af Kaj Egenhardt, der har sommerhus i Klitmøller og bor Gl. Køgevej 241, Hvidovre. Han har billederne fra sin mor, Noline Pedersen, datter af Elvine og Chr. Malle Poulsen.

**fra det
gamle
album**

Eleverne i en klasse i Tvolm Skole, Ydby Sogn 1930-32. Willy Kongensgaard, Sundsvej 8, Hurup, opgiver følgende navne: Bageste række fra venstre: Jesper Nielsen, Frode Schurster, Charles Nielsen, Hakon Rysgaard, Harald Nørgaard, Marius Skriver Christensen og lærer Frederiksen. Midterste række: Fru Frederiksen med datter, Victor Andersen, Thorvald Nielsen, Laust Skriver Christensen, Arnold Krabbe, Jens Tilsted, Willy Kongensgaard, Arne Gravesen. Næste række: Emilie Andersen, Agnes Hansen, Mette Josefsen, Marie Nørgaard, Evelyn Madsen, Edith Nielsen, Anna Nielsen. Liggende foran: Kaj Hansen, Henry Andersen, Aksel Tilsted og Ivar Christensen.

Poul Bachs ejendom i Villerslev blev fotograferet i ca. 1910. Med køerne datteren Nikoline og sønnen Marius. I 1936 blev Marius Bach gift med Jenny Sørensen fra Heltborg, og de kom til at bo i Heltborg i omtrent 40 år, inden de flyttede til Hurup og bor Mølløvænget 20. Marius Bach er nu 84 år.

Aase Olsen, Scandiagade 80, København, har gemt dette billede fra Uldhandlerforeningens skovtur og oplyser, at den ældre dame forrest var hendes farmor, Anna Nielsen. Lige bag hende står Jenny Rægaard Jensen og lige bag hende den mørkhårede Olga Christensen og hendes mand (hvid skjorte og sort slips) Holger Christensen. Til venstre står en som hedder Harring. Bag ham Dagmar og Peter. Ham, vi næsten ikke kan se, er Eigild Petersen. Min farmor var uldhandler i 37 år. Hun døde i 1961. Hun var søster til Cenius Klemmensen.

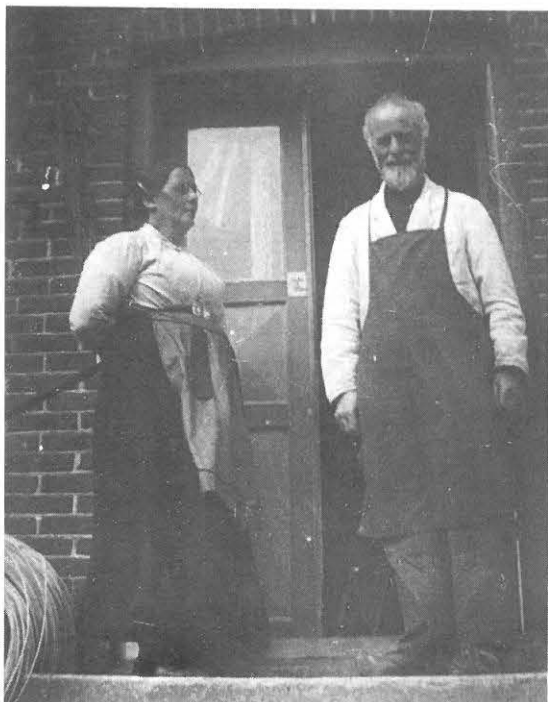

fra det
gamle
album

Jens Hansen, Glentevej 5, Thyborøn har sendt dette billede, og Knud Mortensen, Thisted, har opklaret, at det drejer sig om en Klitmøllerbåd, bygget på Thisted Bådebyggeri ved Østhavnen først i dette århundrede. Fra venstre Martin Vegeberg, Klitmøller, ukendt, Julius Lyhne, Klitmøller, ukendt, S. Bjerregaard (senere borgmester i Thisted), Hans Hansen, Klitmøller, Peder Konge Frost (kaldet Hansgaard), Klitmøller, skibsbyggerne brødrene Krogh, Marius Frost og Marinus Mortensen, Klitmøller.

Et konfirmationsbillede fra Thisted 1920, sendt til Jul i Thy fra Willy Ryming, Østergade 35, Fjerritslev. Fra venstre: Kristian Bisgaard, Erik Hillers, Willy Ryming, Ester Bendiksen, Ellen Hansen, Ester Nielsen.

fra det gamle album

Ib Christensen begyndte som træskomand i Gl. Ydby, oplyser grosserer Peter Nørgaard Johannesen, Monradsgade 2, Herning. Ib Christensen blev ca. 1898 gift med Stinne Overgaard, udvidede forretningen og flyttede til nyt hus på skrænten ved stationen, i dag Stationsvej 3. Senere købte han den nu nedlagte købmandsforretning Ydbyvej 139. Ib Christensen opnåede at fejre 50 års jubilæum som købmand, inden han nedlagde forretningen i 1977.

fra det
gamle
album

Så stort et gymnastikhold kunne der samles i Tilsted i 1920. N. Støvring, Silstrupvej 81, oplyser, at det i forreste række fra venstre er Emma Støvring, Marie Østergaard, Elna Poulsen, Kirstine Nordentoft, Margrethe Pedersen, Anna Lykke, Kirstine Østergaard, Lise Balsen. Midterste række: Marius Søndergaard, Niels Stensgaard, Magdalene Vestergaard, Johanne Vestergaard, Abalone Thinggaard, Elna Svalgaard, Chr. Bak, Jacob Vestergaard. Bageste række: Gustav Jensen, Marius Jacobsen, Peter Jacobsen, Niels Støvring, Peter Veje, Thomas Vestergaard, Marius Kristensen, Ejner Kusk, Johannes Østergaard, Nikolaj Vestergaard og lederen Peter Vestergaard.

**fra det
gamle
album**

Eleverne i Vangså Skole i 1921. Strandfoged Arne Nystrup Hansen oplyser at lærer Larsen, kone og søn ses til venstre. I bageste række Sigrig Hansen, Petra Trab Christensen fra Klitmøller, Krestella Andersen Grønkjær, Poul Johannes Nystrup Mortensen, Arne Balle Nystrup Hansen, Peder Chr. Nystrup Andersen, Thorvald Madsen fra Klitmøller. Midterste række Judith Helene Ellevonora Nystrup Hansen, Astrid Kjærgaard Eva Nystrup Hansen, Mette Nystrup Andersen, Maja Andersen Grønkjær, Peter Nystrup Andersen Grønkjær, Kristian Arne Nystrup Jensen, Chr. Josefsen. Liggende Gudrun Hansen, Helene Hansen, Inger Nystrup Andersen Grønkjær og Chr. Odder Jensen.

fra det
gamle
album

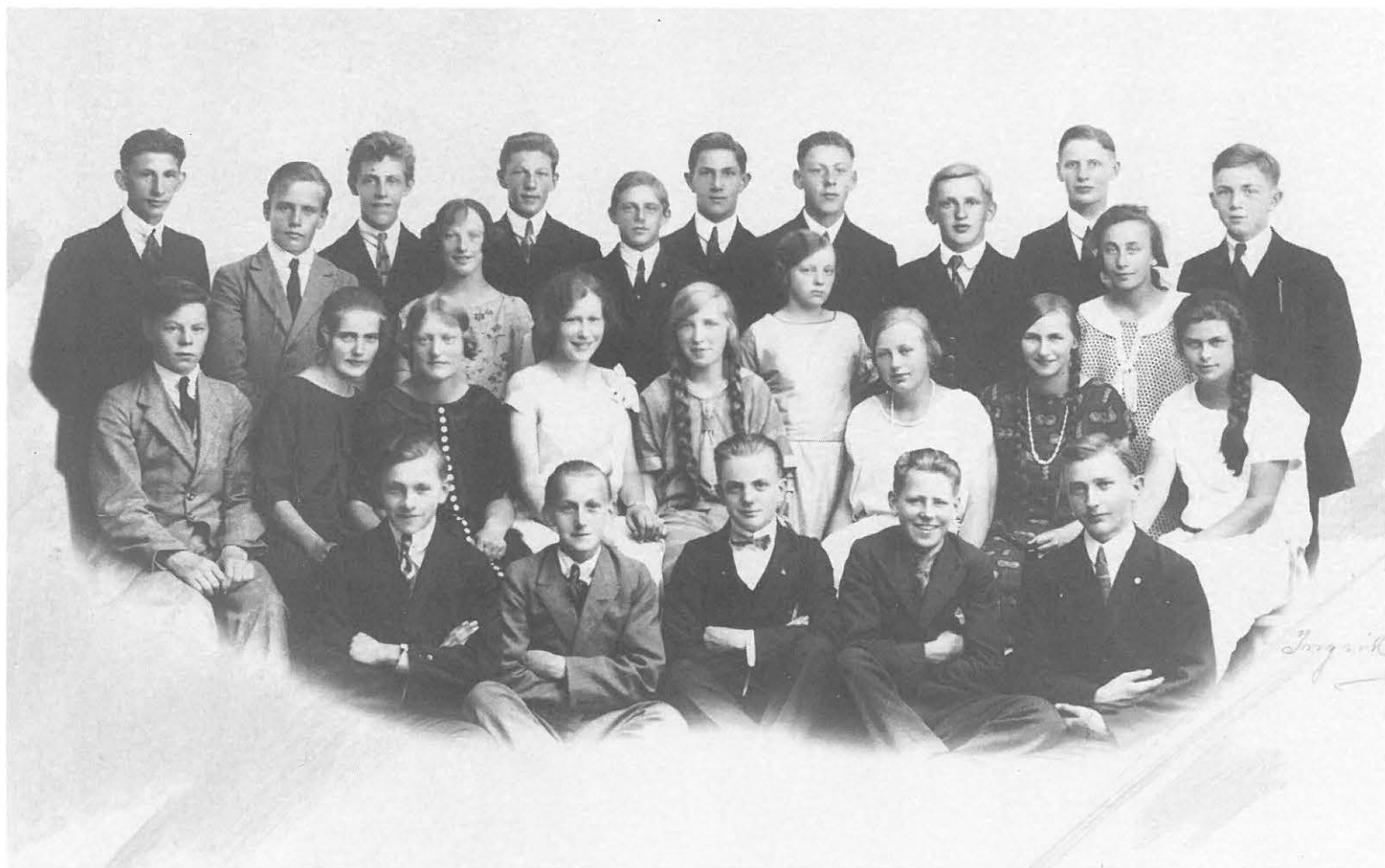
Personalet, der gik ud fra postkontoret på Bjerget, blev fotograferet få år før, Thisted-Fjerritslevbanen kom i gang i 1904, og der blev station i Frøstrup. I følge landpostbud Sv. Bertelsen, Svalevej 6, Frøstrup, er personerne følgende: Bagerste række fra venstre: ukendt, Per Smærup, Poul Christensen, ukendt. Midterste række: ukendt, Johan Smærup, Lars Smærup, ? Christensen, Lars Bertelsen. Forrest: ? Knudsen, postmester Christensen og Jens Thøgersen.

Bjerget på den tid, da man endnu standsede op undervejs mellem Thisted og Fjerritslev. Banen kom i 1904, og så blev det Frøstrup, der blomstrede op.

Dette billede fra Oddesund Nord er taget i 1935 – tre år før den 472 meter lange bro stod færdig. Broen blev indviet 15. maj 1938. Billedet er fra Anna Marie Vinther Kristensen, Rosengade 19, Odder.

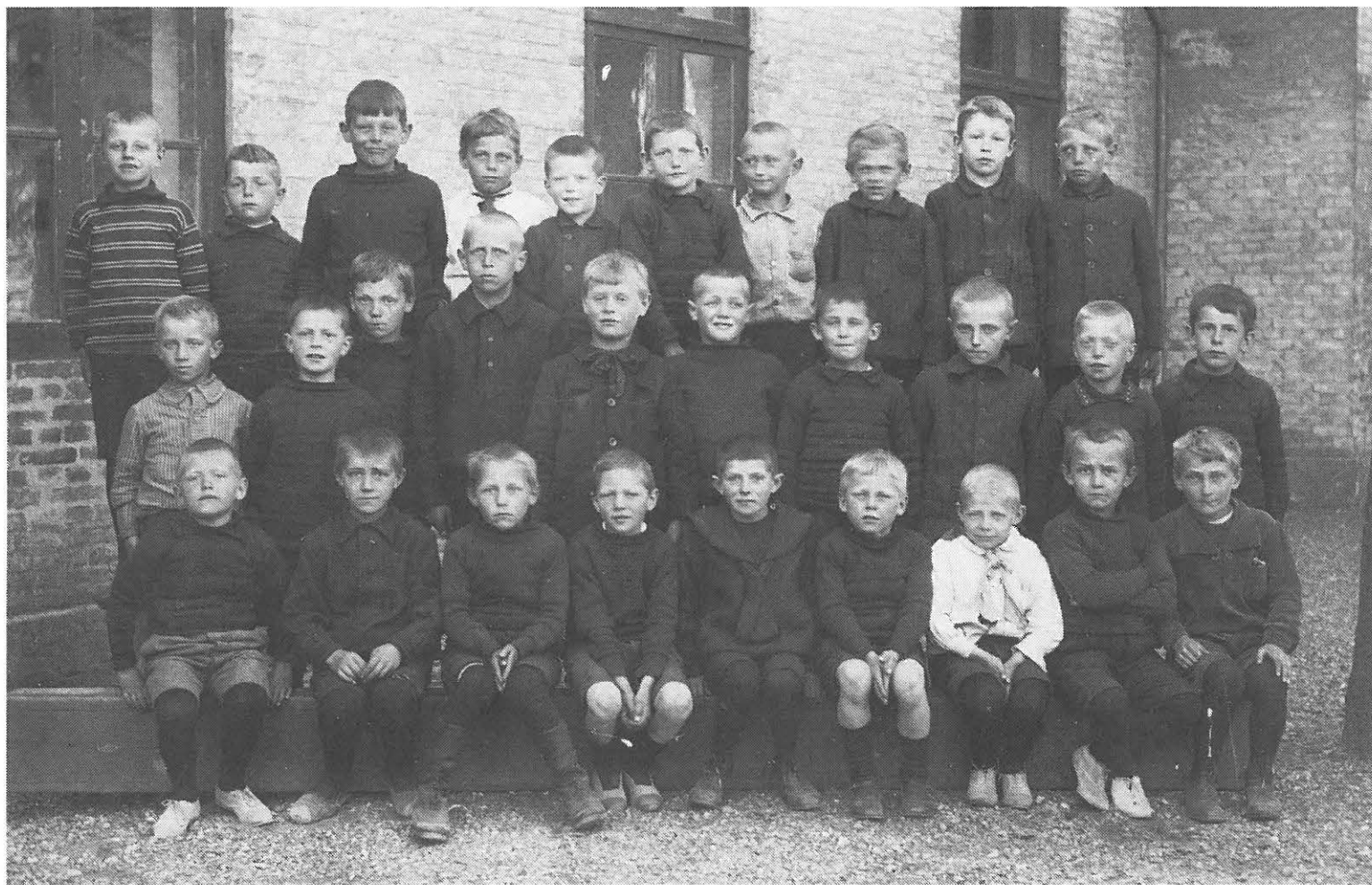
**fra det
gamle
album**

Dette er eleverne i Thisted Realskole 1925 med navne fra registreret revisor, civiløkonom Kai Aas-Andersen, Gartnersvinget 3, 2800 Lyngby. Forreste række fra venstre Tage Leerskov, Henry Søndergaard, Sigurd Brock, Mogens Billeskov Jansen, Ingvar Thonsgaard. Mellemste række: Richard W. Scholz, Anne Margrethe Johansen, Christella Thomsen, Anna Margrethe Poulsen, Inga Andreassen, Inger Sophie Rasmussen, Ellen C. Faber, Thyra Andersen, Gudrun Clausen. Bageste række: Svend Aage Villadsen, Mogens Fenger, Gunner Eske Christensen, Karen Jensen, Vagn Hansen, Kai Aas-Andersen, Henry Pedersen, Thomas Helleberg, Jens Larsen Jensen, Robert Christiansen, Gudrun Langgaard og Jens Peter Pedersen. Som lærere havde de Marius Jørgensen, Jacob Hansen, Niels Hansen, A. C. Frederiksen, J. Skinhøj, O. Frederiksen og Peter Skov.

fra det
gamle
album

Der blev arbejdet ivrigt med husflid, da dette billede blev taget i 1926 i en skolestue i Gjettrup. Kun få af personerne kendes. Drengen med borsvinget er Thomas Thorup, den høje mand med hvid krave er tømrermester Mølgaard, den næste mand, med sort krave, er husmand Martinus Thomsen, siddende foran ham Poul Nørgaard. I hjørnet i baggrunden Ejnar Mortensen og Olaf Nørgaard. Foran det næste vindue, med hvid krave Kristian Nicolajsen, foran den sorte tavle Peder Helligsø, oplyser Olaf Nørgaard, Skivevej 9, Holstebro.

**fra det
gamle
album**

Dette er eleverne i Thisted Borgerskole 1917. Bageste række fra venstre: Hans Egede, ukendt, Willy Ryming, Emil Outzen, Jens Odde, Henry Bisgaard, Jens Handest. Mellemste række: Johannes Petersen, ukendt, Karl Smærup, J. Henriksen, Aage Ryming, ukendt, ukendt, Svend Bach, Jeppesen, Sasser Jensen. Forreste række: Ukendt, Niels Chr., Birkholm, ukendt, Knudsen, Poul Jørgensen, ukendt, Kjeldgaard, Eskild Smærup. Billedet er fra Willy Ryming, Østergade 35, Fjerritslev. Han er søn af Thistedes musikdirektør 1910-1938.

Det ny album

OKTOBER: For 40 år siden lagde Erik Olesen grunden til Maskinfabrikken Cimbria. Hans forældre, Mariane og Oluf Petrus Olesen støttede ham, og da virksomheden voksede, kom to brødre med i foretagendet: Svend Hebsgaard Olesen og Hans Toftdahl Olesen. I 1953 flyttede virksomheden fra Møgelvang til Thisted. Mange udvidelser er fulgt efter, og i dag har Cimbria ca. 370 ansatte og eksport til over 60 lande af anlæg til korn- og frøbranchen. Her ses de tre brødre Erik Olesen, Henry Toftdahl Olesen og Svend Hebsgaard Olesen, som nu har afgivet ledelsen til næste generation.

(Foto: Tage Jensen).

Plejehjemmet Kristianslyst havde bestået i 70 år og fejrede begivenheden sammen med de 50 beboere og 65 ansatte. Dertil kommer, at hjemmet besøges af flere, der ønsker at udnytte terapimulighederne. Her er det Søren Ødum, tidligere cykelhandler i Østergade, som besøger Kristianslyst.

(Foto: Tage Jensen).

NOVEMBER: 100 års jubilæet i »Vorupør Fiskercompagni« blev 11. november markeret ved udgivelsen af en jubilæumsbog, skrevet af Allan Hjorth Rasmussen og udgivet af Sparekassen Thy. Fra venstre afdelingsbestyrer Ruth Bojesen, forfatteren Allan Hjorth Rasmussen, direktør Poul Jensen, Sparekassen Thy, og formanden for Vorupør Fiskercompagni, Niels Thomsen. (Foto: Tage Jensen).

DECEMBER: Julemanden kørte i kane gennem Thisted's gader søndag den 13. december, men da sneen var udeblevet, måtte kane forsynes med hjul. Her passerer den J. P. Jacobsens Hus. (Foto: Tage Jensen).

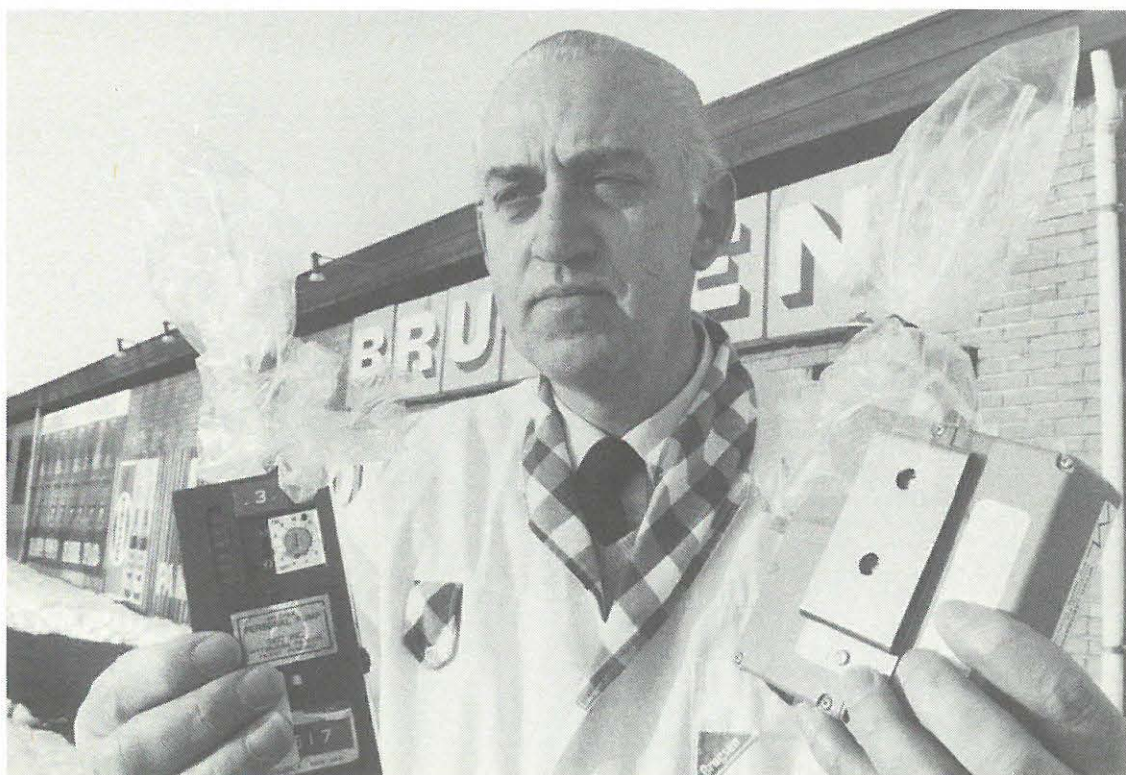
Den 83-årige Asta M. Gregersen, Koldby, er blandt dem, der er med til at skabe julestemning. Hun strikker julenisser til alle i familien og har en samling af dukker i folkedragter. (Foto: Tage Jensen).

JANUAR: Efter 30 år som skytteforeningsformand besluttede Peter Mouritsen, Winthersmøllevvej 50 i Thisted, at trække sig tilbage. Han indrømmer gerne, at det er hans kone Janes frisind, der har gjort det muligt for ham at deltage i så mange sportsarrangementer gennem årene. (Foto: Tage Jensen).

Fire spillemænd fra Vesten Aa underholdt i Pensionistforeningen i Hurup. Fra venstre Kaj Mogensen, Svankjær (harmonika), Edvin Nørgaard, Ørum (savblad), Oskar Søndergaard, Svankjær (violin) og Erik Thøgersen, Kjallerup (basun). (Foto: Tage Jensen).

FEBRUAR: Uddeler Preben Madsen i Koldby er i besiddelse af et apparat, der kan registrere lugt fra kemikaliefabrikken Cheminova på Rønland. Apparatet har flere gange afsløret, at lugt fra fabrikken er nået helt til Koldby, men ikke i et sådant omfang, at det har været truende for helbredet. (Foto: Tage Jensen).

Med to dages mellemrum fyldte Karen og Holger Erichsen 70 år. Fra 1952 havde de deres virke på Skibstedgaard ved Skibsted Fjord. Gården blev i 1986 overdraget til to sønner, og nu bor Karen og Holger Erichsen på Mølløvænget i Hurup. (Foto: Tage Jensen).

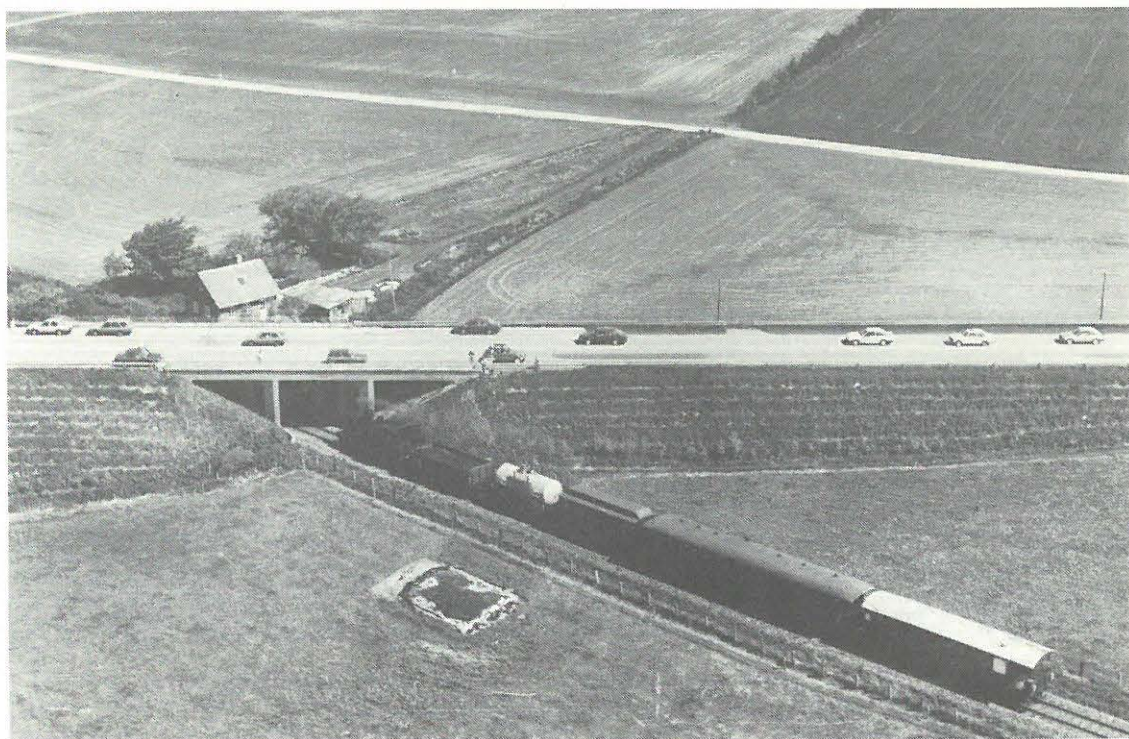
MARTS: »Græsørder« mødtes på molen i Doverodde som optakt til debatten: Hvad vil vi med Sydthy? »Vi har masser af kvaliteter at byde på« lyder deres budskab. Fra venstre Knud Erichsen, Skibstedgaard, Andreas Ifversen, Sindrup og Eskild Jeppesen, Grurup. (Foto: Tage Jensen).

APRIL: En familie fra Grønland dukkede op i Agger for at tage en ny kutter i øjesyn. Kutteren er bygget på Agger Skibsværft til fiskeskipper Johannes Heilmann, Godthåb. Han var mødt op sammen med sin kone og et-årig søn, Eliaser, for at overvære søsætningen. (Foto: Tage Jensen).

MAJ: Thisted Dagblads pressefotograf gennem næsten 25 år, Tage Jensen, 46, omkom ved et flystyrt søndag den 15. maj. Tage Jensen var fra 1. maj selvstændig free-lance fotograf, men havde stadig opgaver for Thisted Dagblad. I anledning af 50-års dagen for Oddesundbroens indvielse skulle han bl.a. fotografere et veterantog. Det blev hans sidste optagelse. Ved styrtet omkom endvidere Ronnie Lage, Aalborg, 29 år. Han boede sammen med en datter af Tage Jensens ægtefælle, Sonja Floutrup Østervig.

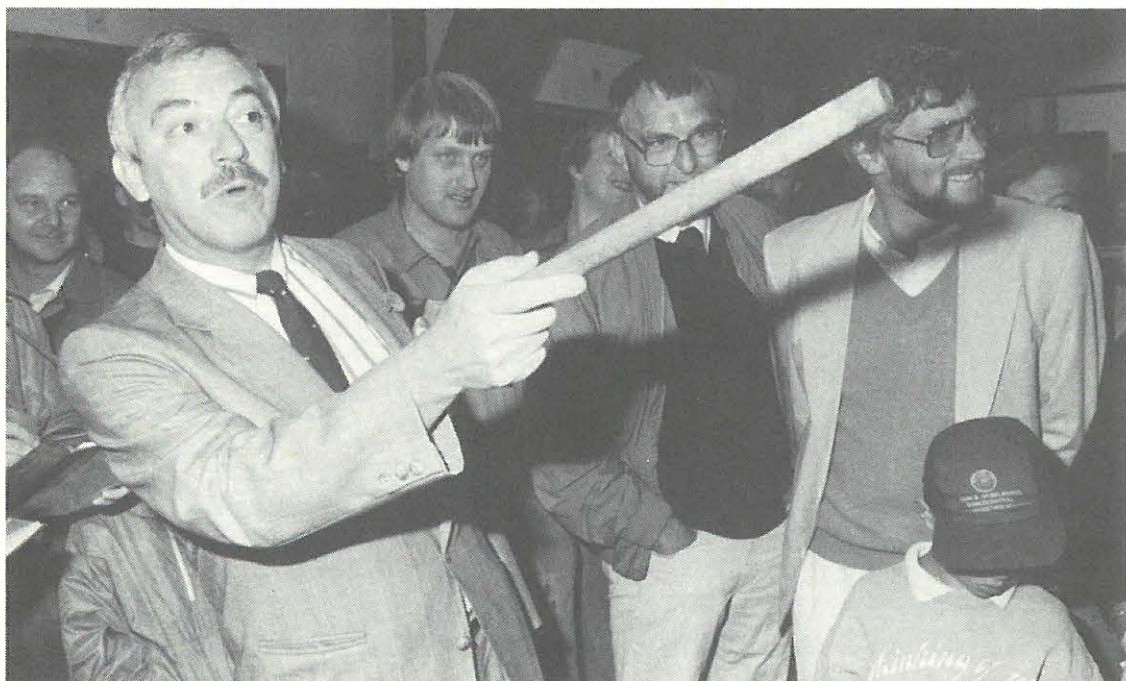

JUNI: 200-året for ophævelsen af stavnsbåndet blev markeret ved mange arrangementer. På Thyholm opførtes stavnsbåndsspillet »Fripas«. Erik Holm Nielsen og Birgitte Thinggaard optrådte i rollerne som Poul Madsen og Marie Eriksdatter. I Sydthy var jubilæumsdagen, den 20. juni, præget af hestekøretøjer. Poliassistent Aage Olsen, Hurup, sørgede i Ydby for, at få køretøjerne kom godt ud på hovedvejen. (Foto: Klaus Madsen).

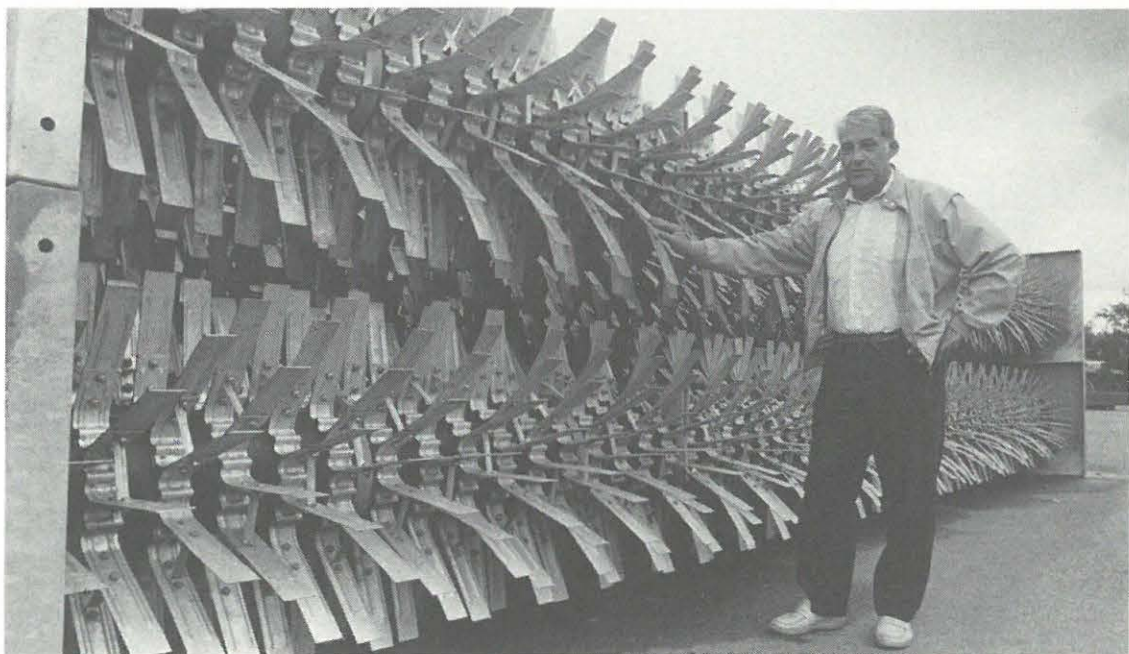
JULI: En af månedens store begivenheder var dyrskuet i Thisted lørdag den 9. Borgmester Svend Thorup (t.h.) bød velkommen til Thisted og så talte Ole Westergaard fra Landboforeningen Nordthy, der sammen med Nordthy Husmandskreds står som arrangør. I samarbejde med Museet for Thy og Vester Hanherred havde Nordthy Husholdningsforening i anledning af stavnsbåndets ophævelse en udstilling. Sofie Pedersen og Mette Langballe stod for smagsprøverne.

(Foto: Klaus Madsen).

AUGUST: Hanstholm havde i månedens første weekend besøg af syv ministre med Uffe Ellemann-Jensen i spidsen. Udenrigsministeren prøvede at være auktionarius på fiskeauktionerne, mens bl.a. landbrugsminister Laurits Tørnæs og indenrigsminister Thor Pedersen ser til. Nederst hilser formanden for Hanstholm Havns Fiskeriforening, Henning Bak Pedersen på havfiskernes tidligere formand, Laurits Tørnæs. Fiskeskipper Leif Jensen (i midten) sejlede en tur med politikerne på »Chatina«.

(Foto: Klaus Madsen).

SEPTEMBER: Sjørring Maskinfabrik er i gang med en interessant opgave: Virksomheden skal fremstille et kæmpe piskeris, der skal bruges til at ilte spildevandet i rensningsanlæg. Det er en ordre i millionklassen, oplyser driftsingeniør Bent Eklund, der her ses ved det store piskeris. (Foto: Klaus Madsen).

Boligminister Agnete Laustsen var onsdag den 14. september i Thisted for at se på saneringsprojekter. Ministeren var blandt andet på Uldspinderiet, der er den første fabriksbygning her i landet, som er bygget om til boliger. (Foto: Klaus Madsen).

Til redaktionen af Jul i Thy

Jeg skal herved tillade mig af fremkomme med nogle supplerende oplysninger til billedet nederst på side 49 i »Jul i Thy« fra 1987. Det drejer sig om billedet fra Hundborgvej i Thisted. Oplysningerne er givet af min fader, gårdejer Knud Larsen, »Hjertbjerggård«, Febbersted, Hanstholm. Min fader er søn – og eneste nulevende barn – af sognefoged Søren Larsen, Bjerre, som var broder til den i billedteksten omtalte Mogens Larsen.

Mogens Larsen ejede den pågældende ejendom på Hundborgvej. Han og hans familie boede også i ejendommen, men det var dog ikke ham, der drev rulleforretningen. Mogens Larsen var nemlig lagerforvalter på konsul Andersens tømmerhandel i Thisted. Det er uvist, hvem der drev den på billedet viste rulleforretning, men det kan naturligvis have været en søster til Mogens Larsens hustru Ane.

Mælkeemanden på billedet er Andreas Larsen, søn af sognefoged Søren Larsen, Bjerre, og altså en brorsøn til Mogens Larsen og en storebror til min fader. Andreas Larsen var født omkring 1885 og rejste til Amerika omkring 1910 og døde derovre omkring 1930, vistnok ugift.

Det eneste virkelig gådefulde er billedets centrale person, nemlig den meget smukke unge kvinde midt i billedet. En mulighed er, at det kan være Mogens Larsens yngste datter Anna. En anden mulighed er, at det kan være pigen Martha, der døde ung af tuberkulose, og som var datter af hende, der drev rulleforretningen. Billedet må være taget kort tid før Andreas Larsen rejste til Amerika, idet hans beskæftigelse som mælkeemand i Thisted så vidt vides var af begrænset varighed.

Der var fire af sognefoged Søren Larsens børn, der rejste til Amerika i begyndelsen af århundredet: Andreas, Laurits, Karoline og Anne Marie. Laurits døde tidligt – muligvis allerede kort tid efter udvandringen. Karoline er formentlig død omkring 1940. Anne Marie og hendes ligeledes danskfødte mand Georg var hjemme i 1952 for at gense barndomshjemmet i Bjerre.

Venlig hilsen:

Søren Bunk Larsen,
landinspektør,
Rudemøllevvej 22, Hem, 7800 Skive.

Gamle billeder...

som kan have interesse for Jul i Thy, modtages gerne til reproduktion. De får billederne tilbage, medmindre De skulle være interesseret i, at vi viderebringer dem til opbevaring i et af de lokalhistoriske arkiver.

Med venlig hilsen
Jørgen Miltersen, Thisted Dagblad,
tlf. 07 92 33 22

Ældre »Jul i Thy«

købes af forlaget — alle årgange har interesse.

Henvendelse til:
Erik Lauridsen, tlf. 07 92 01 75

HUSK...

Håndklæder - Sengesæt - Sengetæpper -
Plaids - Dyner - finder De i et smukt udvalg
midt i Gå-gaden hos:

Gardin
EKSPERTEN
ERIK SCHARLING

Gågaden . Telefon 07 92 09 77*
Stedet, hvor man køber gardiner!

N

Nykredit
den nye danske kreditforening

Storegade 5 A, 1.
7700 Thisted
Tlf. 07 92 18 88

FORSIKRINGSSKABET
»THISTED AMT«

Fogedsvej 1 . 7700 Thisted
Tlf. 07 92 10 55

**Snak nyt tøj
med
Dress-partner**

Tlf. 07 92 04 99

S Sparekassen
THY
– aktiv for egnen

MALLES
Støvsugere
SNEDSTED . TLF. 07934082

MALLES
Symaskiner
SNEDSTED . TLF. 07934082

MALLES
Barnevogne
SNEDSTED . TLF. 07934082

- byens
spændende

... tøjbutik

SHELL
OLIEFYR
SERVICE

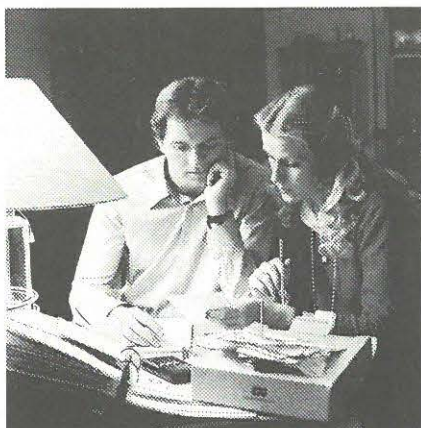
PRØV OS!

SHELL Center Thisted

Havnen 37
7700 Thisted

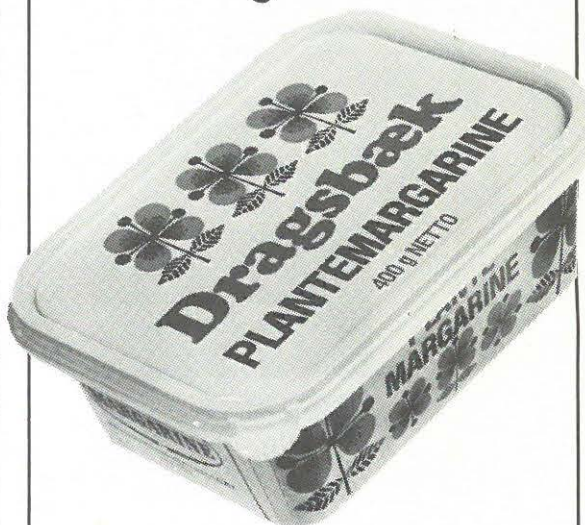
07 92 20 33

Få mere ud af budgettet
med Totalrådgivning
i Den Danske Bank.

 DEN DANSKE BANK
Vi ser på Deres økonomi med nye øjne.

- frisk og fin

DRAGSBÆK
MARGARINEFABRIK
TLF. 07 92 27 44

brille- huset

VESTERGADE 7
THISTED . 07 92 04 37

Køb julegaver i

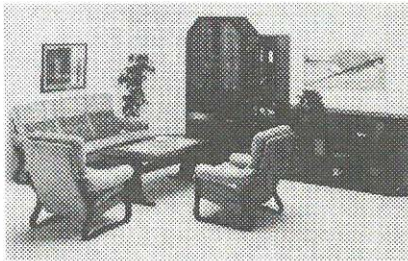
Mr **monopol**

Frederiksgade . Thisted

Møbler til jul – og hele resten af året!

Kig ind til os – og se vort udvalg – uden købetvang

Vi bor midt i byen

Jernbanegade 19

Reoler og spisestuemøbler ● Polstrede møbler

Vi giver fuld
besked om
kvaliteten!

 Frøkjær MØBLER
TLF. 92 04 66 KNUDSEN JERNBANEGADE 7700 THISTED

Kom ind
og se
hvad vi har!

S.C.O.
Golf

REPARATIONER
UDFØRES

KØB HOS
FAGMANDEN

EGON HANSEN

Østergade 3
Telefon 07 92 15 89

rigtige sko til hele familien!

Juul Sko

TLF. 07 92 05 99 . VESTERGADE 20 . DK 7700 THISTED

ALT

i glarmesterarbejde, samt indramning af billeder og broderier udføres.

GLARMESTER

Anton Odgaard

Idylvej 2, Thisted, tlf. 07 92 19 17

Os med Ecco-sko og -støvler

Kjeldgaard
SKO

Give gaver

- gå til Guldsmed...

Egon Pedersen

St. Torv - Thisted

GØL PØLSER

POUL H. LADEFOGED

FEDEVARER EN GROS

Ost - Sild - Pålæg - Salater

Åbakkevej 6

Tlf. 07 92 14 58 - 07 92 17 33

Privat: Markvænget 10 A - 07 92 57 76

Køkken og hvidevarer

KANSTRUP

Storegade 4 - Thisted - Tlf. 07 92 45 50

V
V og
S

B
L
I
K

— Ring og bestil en af vore servicevogne med uddannet VVS-montør.

Tilsluttet
VVS-branchens
garantiordning:

Niels Skaarup & Søn

Blikkenslager og VVS Installatør

Industrivej 4 - Tlf. 07 92 04 41 - 7700 Thisted

Calles Conditori

CARL EJNAR JACOBSEN

Storegade 8

Telefon 07 92 01 60

TAPET - FARVE - GULV

Jensen & Langballe

St. Torv, 7700 Thisted
Tlf. 07 92 33 44

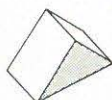
Glædelig jul
og
godt nytår

Thisted Arbejderforening

Brugsen

i centrum

Besøg vor Super-slagter — det betaler sig

Vi skaffer
penge til huse

**Kreditforeningen
Danmark**

Distriktskontoret: Gl. Toldbod · 7700 Thisted · Tlf. 07 92 53 00

**Den
lokale
frøhandel**

**Thisted Frø
Thorstedvej 88
Tlf. 07 92 25 66**

Bøger af enhver art og til
ethvert formål

BALLEBY'S BOGHANDEL

v/ NIELS ERIKSEN
Store Torv 5 · Tlf. 07 92 00 90
7700 Thisted

Wadmann

URE & OPTIK
Store Torv, Thisted
Tlf. 07 92 10 32

– lige i centrum

Der er 200 tøjkasperter i Danmark
– i Thisted er det

Engelsk

THISTED - HANSTHOLM

RADIO

07 92 29 99

– *din nærradio!*

Østergade 2 . 7700 Thisted
Tlf. 07 92 29 99

SENDEFREKVENSER

Frøstrup	104,5 MHz	Snedsted	92,0 MHz
Thisted	106,7 MHz	Hurup	96,7 MHz
Hanstholm	94,5 MHz	Floulev	93,6 MHz

SMUKT OG SOLIDT MALERARBEJDE

MALERFIRMA

C. Christoffersen & Søn

Kastet 17

A. Christoffersen - privat Egevej 7

Tlf. 07 92 02 75

total el-leverandør

- rådgivning
- el-installation
- hvidevareservice
- automatik
- EDB-installationer
- belysning

07 92 27 00

A/s Brdr. W Hansen

THISTED **ELKØB** CENTER
VESTERGADE 84

KVALITETSTRYKSAGER

Bogtryk

Offset

Rotation

– vi er altid til tjeneste med forslag og tilbud

Thisted Bogtrykkeri

Jernbanegade 15-17 . 7700 Thisted
Tlf. 07 92 33 22

KROGH's

LAVPRIS

CENTER

ØSTERGADE 7 - THISTED

TLF. 07 92 44 33

GNI Alkaline
Batteries

DIT LOKALE REJSEBUREAU

SCHJØDTS
REJSEBUREAU

☎ 07 91 00 77

STORETORV 2C
DK-7700 THISTED

Byens mest moderne

BILVASKEMASKINE

TEXACO

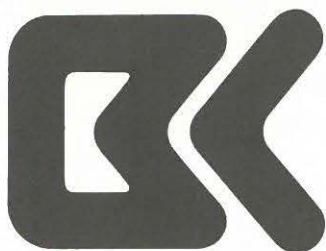
Trafik Center
Tove og Jørn Kristensen
Aalborgvej 12
Havnen
7700 Thisted
Tlf. 07 92 29 77

KJÆR

HURUP . TLF. 07 95 17 33

HERRETØJ
SPORTSTØJ
BØRNETØJ

THISTED . TLF. 07 92 05 36

Bornerups kontorcenter

Storegade 8
7700 Thisted
Tlf. 07 92 00 33

Kapitalpension

En fornuftig sikring af Dem og
Deres familie.

ALM.
BRAND
Af 1792

Personforsikring

Alm. Brand Thisted-Mors
Jernbanegade 11, 7700 Thisted
Telefon 07 92 44 55

Gaver - der glæder - år efter år

Thisted Værktøjsmagasin

Leopardvej 14 · Tlf. 07 92 52 33

Strøg Shopping

Thisted Værktøjsmagasin.
Storegade 10. Tlf. 07 92 04 00

Ring efter en Gardinbus

Se gratis ca. 600 lange gardinlængder
hjemme i Deres egne stuer

HLL
bolig - tekstil
THISTED TLF. 92 24 44

Telefon
07 92 24 44
- det er os
med
gardinbusserne!

NISSAN I THISTED

ANDERS JEPSEN

Aalborgvej 71

07 92 66 55

Privat 07 92 07 51

AUT. SAAB - SEAT - FSO - YUGO VÆRKSTED

NISSAN

Europas mest solgte japaner

*Salg af originale
reservedele*

Gå kiggetur - du er altid
velkommen i

Ruth's TEXTIL
Østergade 5 . Thisted . Tlf. 07 92 15 46

**Baby- og undertøj,
dametøj og garn**

HVIDEVARE-SERVICE

Køleskab, fryser, vaskemaskine, opvaske-
maskine m.v. repareres hurtigt og effektivt.

RING 07 92 50 66

J. K. Electric ApS

Østergade 8 - Thisted - Tlf. 07 92 50 66

SVARER DAG OG NAT!

Havnesmeden

V. J. Andersen & Søn
Smede- og maskinværksted
v/ Knud E. Andersen
Tlf. 07 92 17 15

**TOVES
BLOMSTER**

Aalborgvej 68 . Telefon 07 92 02 22 . 7700 Thisted
Deres blomsterproblem — vort speciale!

ALT i

dekorationer
kranse
brudebuketter
gaveartikler

Thisted Materialhandel

v/ Kaj Knudsgaard

Telefon 07 92 00 52

MATERIALISTEN

Store Torv 7 . Thisted
Tlf. 07 92 44 61

Julegaver

Smukke ting
i stort udvalg finder De
hos

Julegaver

Brix Andersen, guldsmed

Gågaden . Telefon 07 92 10 02

Svenn Agerholm

GLAS · PORCELÆN · KØKKENUDSTYR
STOREGADE 7 · THISTED · TLF. 07 92 00 22

Gør din pensionstid lidt sjovere

Kapitalpension

i

ANDELSBANKEN

Deres tæppe garant dækker alle behov

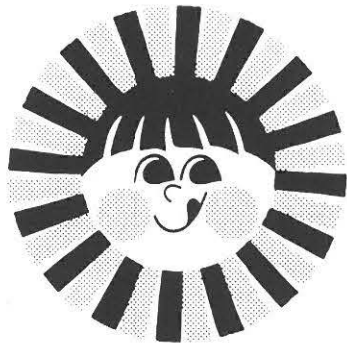
- Garant's
udvalg er
bare
stærke
varer!

**Deres
tæppe
garant**

smed tæpper

gardiner

Industrivej 61, 7700 Thisted, tlf. 07 92 13 88
Havnen 1, 7900 Nykøbing M, tlf. 07 72 43 13

Polar is

Hürra for det
danske

Jord-, beton- og murerarbejde

HENNING THOBIASEN

murermester

Tilstedvej 79 - 7700 Thisted - Tlf. 07 92 57 36

Hatten af for Thy Julebryg

ISBN 87 85131 17 2

Kr. 44,00